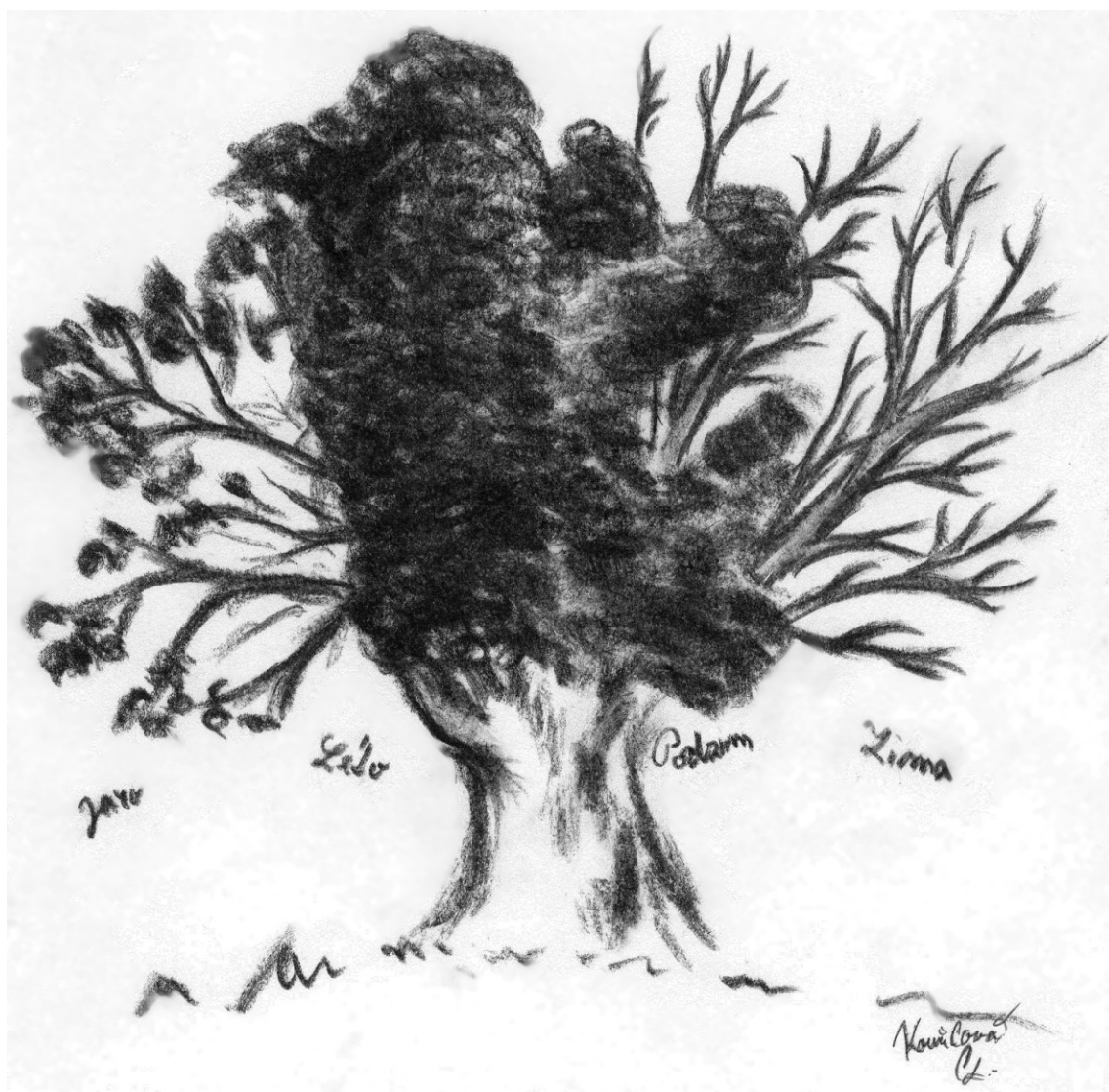

ŠKOLNÍ REVUE

E-mail: skolnirevue@centrum.cz

Web: www.zs.streliceubrna.cz

OBSAH

<u>Slovo na úvod</u>	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Do školy přišel Mikuláš	2
Vánoční díly	4
Setkání pod vánočním stromem	5
Kronika školního roku 2009-2010	7
<u>Aktuálně</u>	
Fotosoutěž na téma Zimní pohádka	9
Jak se chránit před chřipkou, zvláště před tou prasečí	10
Třídění odpadů	11
Ukázka přijímací zkoušky z českého jazyka	13
<u>Kalendárium</u>	
Narozeniny slavných „zimáků“	15
<u>Anketa a rozhovor</u>	
Anketa na téma superstar	17
Rozhovor s panem učitelem Benešem	19
<u>Literární koutek</u>	
Příběhy se slovesy	21
Od té doby se psi a kočky nemají rády	22
Kdybych byl učitelem.	23
Kolibříkův kratičký život	25
Tvrdá realita.....	26
<u>Světové záhady</u>	
Jantarová komnata	28
<u>Zábava</u>	
Simpsonologie II	29
Marphyho zákony o vyučovací hodině	32
Pár vtipů na závěr.....	33
<u>Redakce a řešení</u>	34

SLOVO NA ÚVOD

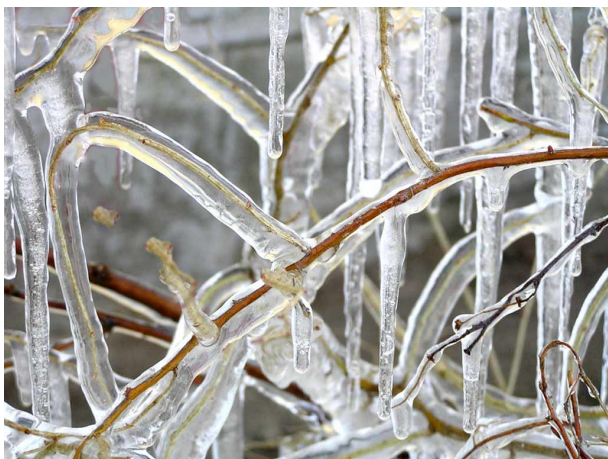
Milí čtenáři, vítám vás na stránkách našeho zimního čísla. Začalo vznikat v době předvánočních akcí, kdy i naši redaktoři byli dosti vytíženi, a do finále šlo v době intenzivního učení a uzavírání známek. Tak to ostatně vypadá ale každý rok, to pro redakci není nic nového. Spíš jsem jen chtěla vzdát hold těm, kteří si na práci pro časopis našli čas i v tomto náročném období.

Naše nabídka se dá asi očekávat – přinášíme reportáže, rozhovor a anketu, ukázky slohových prací i literární pokusy žáků, pár textů k poučení a také k pobavení.

Chtěla bych upozornit na Literární koutek - na zajímavou povídku Tvrdá realita a burcující zamyšlení nad chováním lidstva k přírodě Kolibříkův kratičkový život. Přínosné pro vás určitě bude, když si přečte rady, jak se můžete chránit před chřipkou, a návod, jak se má třídit odpad, obojí v rubrice Aktuálně. Vyvedl se i rozhovor s panem učitelem Benešem a bez zajímavosti není ani vyhodnocení školního tipování výsledku soutěže o první československou superstar.

A pozor, nepropáste naši zimní fotografickou soutěž! Neslibujeme nějaké závratné ceny, jde spíš o příležitost pochlubit se tím, jak umíte zacházet s fotoaparátem. Navíc máte příležitost porovnat svoje dovednosti s ostatními. Bližší informace o soutěži najdete uvnitř časopisu a na letáku u vchodu do školy. Přejeme hodně štěstí, inspirace, pohotovosti a fotoaparát po ruce.

Mgr. Vlasta Sokolová

ZIMA

Kristýna Dostálová

Sníh jak mlha padá na zem,
krajina se mění rázem.
Stromy bílé čepice mají,
ptáci si potichu povídají.
Kapři mizí pomalu v řece,
bruslit na ledu jde lehce.
Stromky poslední den mají,
lidé dárky nakupují.

Sněhulák nám hlídá iglú,
se sněhem jde mnoho figlů.
Snad každý má zimu rád,
vždyť se můžem koulovat!

DO ŠKOLY PŘIŠEL MIKULÁŠ

Na začátku prosince naše škola ožila tradičními předvánočními akcemi. Jako první proběhla 4. prosince 2009 mikulášská nadílka. První stupeň měl zvláštní mikulášský program - jiný než v předešlých letech. Místo tancování a her jsme procházeli několika dílnami, ve kterých jsme si vyráběli masku čerta.

Všichni si vyrobili řetěz z papíru, čertovské triko, masku, jazyk, rohy a pytlík, na který jsme si buď přilepili omalovánku, nebo jsme ho polepili lepícím papírem. Výrobky jsme si pak odnesli domů. Asi nejlíp všem vyšlo tričko, bylo s čertovskou hlavou a vyrábělo se ve třídě paní učitelky Svobodové. Potom jsme se odebrali do tělocvičny a tam jsme dostali Mikulášskou nadílku.

Poptala jsem se pár dětí, jak se jim to líbilo, někteří říkali, že se jim to líbilo moc a moc a moc. Ale našli se i takoví, kteří říkali, že minulý rok to bylo lepší, ale na druhou stranu, hmmm, vše je lepší než se učit ☺.

Myslím, že i když to některým jedincům, co neradi vyrábí, nepřišlo tak dobré jako loni, nic to nemění na tom, že naši učitelé si určitě s přípravou dali velkou práci, a tak to bylo fajn. Máme z toho veliký zážitek a ta trika vypadají dost dobře☺.

(dora)

Mikuláš se svými společníky také navštívil druhý stupeň, kde se v té době normálně učilo, ba co víc, někde se i psaly písničky. Ozvalo se buch, řach, třísk a nadpřirozené bytosti podle své nатуry vtrhly či vkráčely do místnosti. Vousatý Mikuláš, krásní andělé a strašliví páni pekel.

Zpočátku to vždy vypadalo, že obšťastněná třída pěkně prořídne, řetězy řinčely, zlobivci křičeli, pytle se plnily, ale nakonec si vyprosili milost a slíbili, že už budou hodní.

Nakonec třída dostala dárky, většinou pamlsky, kterého pro ně připravili jejich třídní učitelé.

Tak kdopak zlobil a kdo byl hodný? Moudrá kniha nám to poví.

Zlobivce bereme s sebou, šup s nimi do pytle.

8. třída – čerti vypadají klidně, že by vyčkávali? Nebo už mají hříšníky v pytlích?

Poznámka: Když se Mikuláš, čerti a andělé odstrojili, zjistilo se, že by mnozí do čertovského pytle patřili sami.

(sok)

VÁNOČNÍ DÍLNY

V sobotu 12. prosince se konaly u nás ve škole vánoční dílny. Atmosféra zářila radostí a štěstím, povím vám, bylo tam přímo báječně, zvláště když venku začal trošku popadávat sníh a krásně poprášil zem, jež pak vypadala jako pocukrovaná, no prostě paráda.

V nabídce bylo hodně dílen, na které jsem si šla spolu s kamarádkou taky něco stvořit, a letos se nám to opravdu dařilo (a nejen nám). Byli tam jak malí, tak i velcí, dokonce jsme potkaly žáka, který minulý rok vyšel z devítky, byl tam vyrábět spolu s bratrem. Nápady, které pro nás připravily paní učitelky a další dobrovolníci, byly výtečné.

V dílně paní učitelky Hájkové si mohli účastníci vyrobit dekoraci z větviček stromků a ozdob. Tu jsem se svojí společnicí však nenavštívila, protože tam nebylo zrovna moc surovin pro výrobu, tak jsme to nechaly menším šikulům a šikulkám.

Pak jsem se vydala do dílny paní učitelky Moniky Pernové, kde se vyráběly svícínky z voskovaného papíru. Musím konstatovat, že se to tam sice lidmi moc nehemžilo, ale aspoň měla paní učitelka klid a čas to s těmi několika odvážlivci pořádně udělat a neodbývat to.

Dílnou, na kterou jsem se těšila a pomáhala jsem tam i jiným, byla dílna paní učitelky Benešové, ve které se zdobily perníčky upečené naší třídou. Paní učitelka byla na všechny hodná a milá, jo a nesmím zapomenout na paní učitelku Hradečnou, která se do zdejšího ukrutného boje s vánočním cukrovím s vervou pustila také. Nejvíce prý šly na odbyt perníčky ve tvaru soba, které jsem vykrajovala zrovna já.

Dále mě zajímala dílna, ve které se rovněž vyráběly perníčky, ale pozor, ty se nedaly jíst, protože byly z látky, ano - byly to hadrové perníčky. Ty jsem si taky vyzkoušela udělat. Povedlo se.

Hůř to dopadlo s vánočními řetězy. No to jste měli vidět, jak mi to nešlo! U jednoho řetězu jsme měli vystříhané papírové vločky postříbřit stříbrným práškem, toho jsme byli všichni plní.

Svačinu jsem si koupila moc malou a nezdravou, perníčky byly pro mou rodinu. A co lidi uděláte, když máte stále hlad a nemáte co jíst? Jednoduše si zajdete upéct vánočku. „Nasyslíte“ si na ni co nejvíce těsta a oříšků, a než se upeče, tak si zatím odskočíte na vedlejší „parcelu“ a uděláte si šikovné prostírání s kaprem či jiným symbolem Vánoc. Pak se jednoduše najíte a máte po hladu a jste zas veselí jak lečo na tureckém pochodu.

Všichni byli hodní a pracovali podle toho, co jim kdo zadal, ale to bych nebyla já, známe své lidi, abych něco nevyvedla, a tak jsem v další dílně, kde se malovaly obrázky na láhve, místo hvězdiček malovala žraloka, kterého honí piraně, což je absurdní hloupost, protože piraně jsou sladkovodní, a žralok ne. Tak jsem dostala vynadáno, že jestli to uvidí nějaké „opičivé“ děti, tak to bude zlé.

Popadla jsem tedy lahvičku a vzala nohy na ramena do své nory, kde jsem si nakřečkovala všechny věci, co jsem stvořila, a vydala jsem se na poslední etapu, a to na košíčky. Motala jsem tak rychle a zběsile, až jsem udělala velikánský koš, který se všem líbil, a ptali se mne, jak jsem ho stvořila a jak dlouho mi to trvalo. Trvalo mi to tak dlouho jako Martince, ona však nedosáhla ani čtvrtiny mé práce, ale taky se jí to moc povedlo.

Nakonec jsem si vyrobila zlatou šupinku a nalepila ji na kapra přesně naopak, na rozdíl od ostatních jsem totiž začala od hlavy. A co na mé šupince bylo za přání, to vám nepovím, to je tajné.

(atram)

SETKÁNÍ POD VÁNOČNÍM STROMEM

Když se opět po roce přiblížily se tolik vytoužené Vánoce, došlo i na další z tradic - Setkání pod vánočním stromem, které se z technických důvodů tentokrát konalo ve velké školní tělocvičně. Prosincové odpoledne mělo nabitý program, od recitací a zpěvu až po tanec a divadlo. Diváci si mohli také prohlédnout výstavu výtvarných prací žáků naší školy a zakoupit na památku, nebo jako dárek ručně dělané výrobky na vánočním jarmarku. A jaké byly dojmy? Udělali jsme malinký průzkum a položili pár otázek náhodně vybraným návštěvníkům:

1. **Chodíte často na setkání pod vánočním stromem?**
2. **Koupil(a) jste si něco na jarmarku?**
3. **Ochutnal(a) jste svařák/punč? Chutnal Vám?**
4. **Jaká je zde podle Vás atmosféra?**

ODPOVĚDI:

1. Ano.	1. Ano.
2. Ano, košíček.	2. Ne.
3. Nemám odvahu.	3. Ano, obojí.
4. Pěkná, vánoční.	3. Vánoční.

1. Ano.	1. Ano.
2. Ne.	2. Ne.
3. Ne. Neochutnala.	3. Ano, punč, byl
výborný.	
4. Hezká.	4. Dobrá.

1. Každý rok.	1. Poprvé.
2. Ano.	2. Chystám se.
3. Ano. Chutnalo.	3. Možná si dám punč.
4. Dobrá.	4. Parádní.

1. Ano.	
2. Půjdu.	
3. Ne, neochutnal.	
Přívlastky	
4. Dobrá.	

1. Ne.	
2. Ne.	
3. Ne, neochutnala.	
4. Dobrá.	

1. Ne.	
2. Ano, přání.	
3. Ano, svařák.	
4. Pěkná.	

1. Ano.	
2. Ne.	
3. Ano, obojí. Chutnal mi více punč.	
4. Veselá.	

Statisticky vzato: Více dotázaných chodí na tuto akci pravidelně, asi polovina z nich si něco na jarmarku koupila nebo se k tomu chystá, většina se občerstvila tradičním vánočním nápojem. A hodnocení?

vánoční, veselá, dobrá, pěkná, hezká hovoří samy za sebe.

(niky, verča, pepa, sok)

BYLO NEBYLO

Speciálně jsme se v anketě zaměřili na bývalé žáky, ale kupodivu byli poněkud plaší a odmítali odpovídat.

Přišli jste se na někoho podívat, nebo jen tak?

Koupil/a sis něco anebo se na to chystáš, a když, tak co?

Na co ze základky rád/a vzpomínáš?

Můžu zveřejnit tvé jméno?

1. Na bráchu.
2. Ne.
3. Na kamarády.
4. Ne.

1. Na Marušku.
2. Chystám se, ale ještě nevím co.
3. Na děcka.
4. Ano. Markéta Vidláková.

1. Jen tak.
2. Nemám peníze.
3. Radši na nic.
4. Ano. Soňa Harudová.

1. Ano.
2. Punč.
3. Na nic.
4. Ne.

1. Na bratra.
2. Nic.
3. Na nic.
4. Ne.

(atram, liza)

KRONIKA ŠKOLNÍHO ROKU 2009-2010 ANEK ...

... JAK TO VIDÍ 9.A

V měsíci listopadu se nestalo až tak nic zajímavého. Byl to „normální“ školní měsíc. Pravidelná dávka písemek, zkoušení apod.

Učení nám ale zpestřil nácvik polonézy. Každé úterý jsme se pod vedením paní učitelky Hradečné učili kroky a další nezbytnosti, co na očekávaný ples musíme umět. Každý si tam sice tancuje svoje tance (například Králík), ale všichni už to celkem dobře umíme. Jako blázni trénujeme nejen polonézu, ale také zamlouváme šaty, kadeřníka atd. Je to úplně šílené, ale baví nás to. Už i kluci začali sami od sebe přiznávat, že se opravdu těší... ☺ POKROK...!!!

Další velkou událostí bylo 4. prosince to, když do našeho málo vytopeného ústavu přišli čerti a Mikuláš i s nádhernými andílky. Ráno jsme se chystali do mateřských škol, potom jsme pokračovali na 2. stupni, kde jsme potrestali děti, které velmi zlobily. Paní učitelky měly připravený program v tělocvičně pro první stupeň. Tam jsme zašli také. Pár dětí jsme si odnášeli v pytlích a pak jsme jim dávali sladkosti, aby měly radost. Člověk by řekl, že nejvíce si to budou užívat prvňáci, ale nakonec se devátáci převlečení za nebeskou delegaci nejvíce líbili paní zástupkyni, která se nad námi úplně rozněžnila. Neříkám, že je to něco špatného, ale při testu z hudebky by trocha té něžnosti také neškodila.

Legrační bylo, když jsme si (jakože 9.A) vybírali absolventská trička a kupodivu (opravdu se to stalo poprvé od té doby, co jsem součástí té grupy) jsme se shodli okamžitě, jak jsme ten obrázek uviděli... Paní třídní učitel to ohodnotil slovy: „To asi neprojde...“, takže si umíte představit, že na obrázku nebylo nic světského. Neřeknu vám co, ale pokud na pana učitele zaberou naše diplomatické řeči a milé úsměvy, uvidíte to sami ☺...

V neděli 20.12. se od rána vše chystalo na vánoční besídku, která měla být v sokolovně, ale z nějakých důvodů se to konalo v naší nové tělocvičně. Kluci z devátých tříd pomáhali chystat pódium a židličky pro diváky. Na vystoupení si mohli rodiče koupit nějaký výrobek na jarmarku a prohlédnout si práce našich žáků. Někteří rodiče si koupili svařák nebo punč. Bylo to krásně strávené nedělní odpoledne. Za zmínku by ovšem stálo naše vystoupení s prvňáky. Koledy byly zazpívány řeckně solidně, když však přišlo na básničky, vytvořili prvňáci zajímavý dvojhlas... spíše ozvěnu..., i přesto se na konci našeho vystoupení nesly sálem ovace a tleskání.

Ještě bych se zmínil o přeboru ve florbalu. Každý čekal, že skončíme poslední, ale letos jsme zklamali, byli jsme 5. z 6... úžasný úspěch.

Na škole se objevil žák s přezdívkou Sklobijec. Totiž Tonda Králík. V přírodopise hodil Honzu Sázavského na vitrínu a rozbil sklo. Asi o týden později se opět oba stejní aktéři honili v šatnách a Tonda vrazil do Honzy a ten rozbil sklo u dveří do šatny. Od té doby mu nikdo neřekne jinak než Sklobijec.

Před vánočními prázdninami jsme prvňákům v hale uspořádali besídku. Všichni jsme se náramně vyblbli a většina devátáků byla ze svých prvňáčků unavená. Dostali jsme ale napít a prvňáčci dostali za odměnu bonbóny. Po skončení her jsme šli k dětem do třídy a rozdávali si dárky. Ovšem já jsem dostal dárek, na který jen tak nezapomenu. Byl to vyškrabaný hroch ze zaschlé tuže na barevném pozadí. Myslím si, že to bylo příjemné zakončení prosince.

Potom už jsme si jen užívali vánoční svátky a pěkně bujarý Silvestr, plný všelijakých bláznivých zážitků ☺ a pak zase nastala škola... ☹ Musíme se pilně učit a honit dobré známky kvůli pololetnímu vysvědčení. Je to docela fuška. Ale blíží se nám polonéza a lyžák, takže se můžeme těšit alespoň z nějakého pozitiva ☺

Holky si vybírají šaty, aby je měly co nejhezčí, a kluci na nás kašlou s vařečkami nebo jinými klacky, abychom si natrénovali držení růží. Taky se musíme učit chodit na podpatcích a v sukni. Konečně nám do toho začalo sněžit...=)

... JAK TO VIDÍ 9.B

Během listopadu se rozjíždí olympiády. V některých naše třída excelovala, například v přírodopisném klockánkovu byli v první čtveřici tři zástupci naší třídy. Není žádným překvapením, že naši trojici doplnila Anička Hartmannová z osmé třídy. Naopak v dějepisné olympiádě sice byl vítěz z naší třídy, ale poté byla velká řada žáků z 9.A a za nimi, asi na patnáctém místě, byl umístěn druhý z naší třídy. V olympiádě z českého jazyka, kterou sám pan učitel Kadlec označil jako zajímavě bodovanou, většina žáků dostala od 0-5 bodů. Tito žáci byli označeni jako slepi. Avšak byli tu i tací, kteří obdrželi 5-10 bodů, tzv. jednoocí.

Všichni do nás hustí, že se máme učit na přijímačky. Škola nám jako každý rok nabízí opravdu skvělou možnost se něco naučit, a to pět dní v týdnu. Nabídka lákavá, ale většina žáků říká: „Do školy chodím zásadně jenom spát a povídat s kamarády“.

V pátek 4.prosince v naší škole proběhla mikulášská akce. Někteří žáci devátých ročníků se převlékli za anděly a čerty, ti ostatní pomáhali prvňáčkům s vyráběním věcí, které potřebuje takový čert. Takže jsme chodili po různých třídách, kde se vyráběly například masky, rohy, ocasy, řetězy, pytle, trička. V tělocvičně jsme čekali, než přijde mikulášská delegace. Prvňáci byli stateční, ale jen co uviděli hroznivé čerty, tak se k nám hned tulili a nechtěli jít od nás. Dostali nadílku, a i když se zprvu báli, den jsme si užili a byla legrace.

Před Vánocemi se ve všech třídách objevily tři koše (na papír, na kompost a ostatní). Všichni nad nimi stáli, hleděli a ptali se, kam mají co hodit. Po pár týdnech brblání nad tím, že musí nejdříve zjistit, kam co hodit, a až pak to s klidem vyhodit, se někteří žáci naučili nálepky na koších skoro nazpaměť. A když někdo neví, kam má co hodit, třeba křidu..., koš s názvem „Ostatní“ to jistí. ☺

Předposlední školní den roku 2009 se naše třída rozjela do Brna do Líšně. Měli jsme být spokojeni, protože nás p. uč. Beneš chtěl zavést do nejlepší restaurace, v jaké kdy byl. Vystoupili jsme tedy na zastávce u líšeňského hřbitova. Pak jsme však vyšli kolem hřbitova do polí. Velká většina výpravy se zastavila a nechtěla pokračovat v cestě. Asi tři žáci však šli dál, protože byli stávkokazi. Nakonec se však výprava rozešla. Šli jsme přes pole, lesy a močály, až jsme zjistili, že jsme zpátky v civilizaci. Když jsme však zastavili u jednoho obytného domu, zjistili jsme, že pan učitel jde ke dveřím. Opravdu to byla ta skvělá restaurace s krásným koťátkem a pejskem, který se počůrával. Rodina p.uč.Beneše měla velice dobrý perník s čajem, ale já to nedokážu posoudit, protože všechen snědl Pepa Tichý. Poté, zahřátí čajem, jsme sprintovali na autobus. V Brně jsme nakoupili poslední dárky na Vánoce. Spokojení jsme s kyblíkem Klasik z KFC odjeli z Brna.

V předvánočním a vánočním čase mají prý být všichni spolu. Proto jsme pro naše malé kamarády uspořádali besídku, která se odehrávala nejdřív ve velké hale, kde pro ně byly připraveny různé sporty, hry a soutěže. Mezi nejoblíbenější hry patřily Rybičky, rybáři a Cukr, káva, limonáda... Když se malí a vlastně i velcí dosyta vyblbnuli, odebrali jsme se do třídy, kde už na nás čekaly dárečky. Dárky jsme měli nejen my pro ně, ale i oni pro nás. Rozdávaly se různé maličkosti, autíčka, bonbóny a další věci, které potěší. Prvňáčci šli po čtvrté hodině domů a my jsme šli rozdat dárky svým vrstevníkům. Pak jsme otevřeli a vypili tři dětské šampusy, popřáli si šťastný nový rok a šli domů čekat na pravého Ježíška.

Vánoční prázdniny uběhly rychle a všichni zase museli do školy. První den po prázdninách byl ale našťastí trochu oddechový. Ale hned druhý den nato jsme psali písemek až požeňnaně. A učitelé drželi a nechtěli od nějaké písemky upustit. Až písemka z fyziky byla přeložena, protože někteří žáci učivo nechápali. No jo, Vánoce nejsou jen chvílky klidu a míru, ale i zapomínání učiva.

Sestavil pan učitel A.Kadlec

AKTUÁLNĚ

SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ FOTOGRAFII POKRAČUJE!

STÁLE NA TÉMA ZIMNÍ POHÁDKA

Dosud čekáme na soutěžní fotografie!!! Teď už se nám paní zima konečně ukázala!!! Každý může přihlásit do soutěže maximálně 10 snímků. Téma je volné, záleží na vás, co se vám jeví jako zimní pohádka. Přijímáme barevné i černobílé fotografie a můžete je posílat na adresu časopisu: skolnirevue@centrum.cz, nebo je odevzdat v elektronické nebo tištěné podobě Lucii Liškové a Katce Popkové z 8.třídy, nebo přímo mně ve školní knihovně. Neváhejte a přihlaste vaši fotografii!

Nezapomeňte s fotografií dodat nutné údaje – své jméno, třídu a název snímku, vítán je i komentář, který by fotografií nějak přiblížil nebo vtipně doplnil.

Uzávěrka soutěže: 31. března 2010

Neváhejte, a jak nastane ten pravý čas, fotografujte, nebo alespoň hledejte ve svém fotografickém archívu, ať je z čeho vybírat.

Za redakci časopisu Mgr.Vlasta Sokolová

JAK SE CHRÁNIT PŘED CHŘIPKOU, ZVLÁŠTĚ PŘED TOU PRASEČÍ

Nejprve si připomeňme, jaké jsou příznaky prasečí chřipky - u člověka jsou obvykle podobné příznakům normálním sezónní chřipky:

- Horečka/zimnice
- Dýchací potíže, jako je kašel nebo rýma
- Bolení v krku
- Bolesti těla, zejména bolest svalů
- Bolest hlavy
- Třes
- Únava
- Zvracení nebo průjem (není typické pro chřipku, ale bylo hlášeno u některých z posledních případů nové chřipky)

Rizikovými skupinami osob, u kterých je vyšší pravděpodobnost komplikovaného průběhu chřipkového onemocnění, jsou:

- ❖ těhotné ženy ve vyšším stupni těhotenství
- ❖ děti do věku 24 měsíců
- ❖ dospělí ve věku 65 let a starší
- ❖ lidé s některým chronickým onemocněním (např. plic, srdce, ledvin, s cukrovkou)
- ❖ lidé s výraznou obezitou

V některých případech by mohly nastat vážné komplikace dokonce i u normálně zdravých osob.

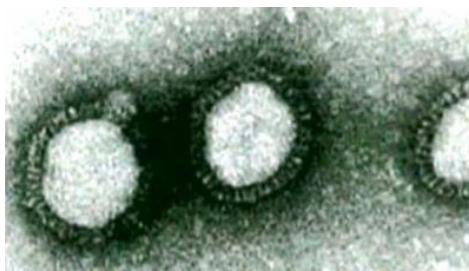
A jak se chránit, čeho se vyvarovat?

- vyhýbejte se pokud možno kontaktu s nemocnými a místům s velkou koncentrací lidí (např. kina, divadla, supermarkety, společenské akce, MHD atd.)
- nepůjčujte si od ostatních mobilní telefony, sklenice, přístroje
- nezdravte se podáváním ruky a líbáním
- nedotýkejte se rukama obličeje a očí – sníží se tím riziko přenosu viru prostřednictvím rukou z kontaminovaných předmětů
- nedávejte do úst předměty, které tam nepatří (zlozvyky – například okusování tužek apod.)
- myjte si pravidelně a opakovaně ruce mýdlem a pod tekoucí teplou vodou (pokud není voda a mýdlo k dispozici, doporučují se použít desinfekční gely nebo ubrousky) před jídlem a pitím, před přípravou potravin, po použití WC, po hře se společnými hračkami a manipulaci s předměty, které používají i jiní, před návštěvou a po návštěvě lidí, kteří jsou nemocní
- dbejte zvýšeného přísunu přirozených vitamínů obsažených zejména v ovoci a zelenině

Tyto zásady vás ochrání i před jinými virózy.

Na závěr ještě jedna zásada: všichni bychom měli být ohleduplní a snažit se nenakazit jiné. Používejme papírové kapesníky, zakrývejme si ústa při kýchání a kašlání a pak je vyhazujme. Pokud cítíme, že jsme nemocní, zůstaňme doma a neroznášejme viry dál.

Zdroj: internet
(duška)

PROČ TŘÍDIT ODPAD?

Některé mýty o třídění odpadů:

- **Před vhozením do kontejneru je třeba odstranit z PET lahve víčko a etiketu. !ŠPATNĚ!**
PET láhve můžete do kontejneru vhadzovat s etiketou i víčkem. Obojí bude při dalším zpracování odstraněno. PET láhve sešlápněte!!! Nesešlápnuté láhve jsou objemné a tím zdražují přepravu, komplikují manipulaci a recyklace se tak stává nákladnější.
- **PVC je také plast, a tak patří do žlutého kontejneru. !ŠPATNĚ!**
PVC do kontejneru na tříděný odpad nepatří!!! Komplikuje následné zpracování směsných plastů a energetické využití. PVC obsahuje chlor, při zahřátí tak mohou vznikat nebezpečné zplodiny. Tento druh plastu poznáte dle značky 3. Jedná se například o novodurové trubky či linoleum.
- **Před vhozením do kontejneru musím plastové obaly od kosmetiky důkladně vymýt. !ŠPATNĚ!**

Stačí, když zbytky kosmetických přípravků, jako jsou mýdla, šampony, krémy, vylijete. Dočištěny budou při dalším zpracování.

- **Před vhozením do kontejneru musím z časopisů a dokumentů odstranit kancelářské svorky. !ŠPATNĚ!**

Svorky není třeba odstraňovat. Při dalším zpracování, takzvaným rozvlákněním, jsou odloučeny. Z papíru se stane hladká kaše a těžší části jako svorky a sponky klesnou ke dnu, odkud jsou vybírány pomocí magnetů.

Ted' trocha teorie:

Třídění odpadu je sběr jednotlivých druhů odpadů (papír, sklo, plasty, bioodpad, ...) odděleně od ostatních. Tyto lze posléze opětovně recyklovat a znovu začlenit do výroby. Sběr odpadu probíhá ve speciálních kontejnerech řádně označených konkrétní sběrnou surovinou (plast, papír, bioodpad...)

Recyklováním se šetří přírodní zdroje, a proto má třídění odpadu velký ekologický význam.

Papír

Do kontejnerů na papír je u nás možno vhadzovat noviny, časopisy, kancelářský papír, reklamní letáky, knihy, sešity, krabice, lepenku, karton, papírové obaly (např. sáčky), obaly s recyklačním symbolem a kódem PAP, 20, 21 či 22.

Do kontejnerů na papír se nehází mokrá, mastná nebo jinak znečištěný papír, uhlový a voskovaný papír, použité pleny a hygienické potřeby a vícevrstvé obaly.

Sklo

Do kontejnerů na sklo je u nás možno vhadzovat nevratné láhve od nápojů, skleněné nádoby, skleněné střeby - tabulové sklo, obaly s recyklačním symbolem a kódem GL, 70, 71, 72. Do kontejnerů na sklo nevhazujeme keramiku, porcelán, autosklo, drátěné sklo a zrcadla, lahvičky od léčiv, žárovky, zářivky a výbojky.

Plasty

Do kontejnerů na plasty je u nás možno vhadzovat stlačené PET láhve od nápojů, kelímky, sáčky (i mikroténové), fólie, výrobky a obaly z plastů, polystyrén, obaly s recyklačním symbolem a kódem PET, HDPE, LDPE, PP, PS, 1, 2, 4, 5, 6. Do kontejnerů na plasty se nehází novodurové trubky, guma, molitan, PVC, textil z umělých vláken, nádoby od léčiv, vícevrstvé obaly, linolea, pneumatiky, obaly od nebezpečných látek (motorový olej, chemikálie, barvy apod.) V některých městech je do kontejnerů na plasty možné vhadzovat i nápojové kartony, což je na popelnici náležitě poznamenáno.

Kontejnery na papír, plast, čiré a barevné sklo Kontejner s neřádně vyhozenými PET láhvemi

Nápojové kartony

Pro sběr nápojových kartonů slouží speciálně upravené popelnice (v oranžové barvě). Pokud u vás tato popelnice není, nezbyvá vám, než je vyhodit do směšného odpadu či odložit do sběrného dvora.

Bioodpad

Do bioodpadu patří např. zbytky ovoce, zeleniny, slupky, čajový a kávový odpad; odpad ze zahrady - tráva, listí, větve a uvadlé květiny.

Popelnice na kartony

Nebezpečný odpad

Patří sem např. léky (odevzdávají se v některých lékárnách), zářivky, výbojky, akumulátory, galvanické články (baterky), ledničky - mrazničky, barvy, lepidla a oleje (patří do sběrného dvora).

Elektrotechnické výrobky

Většinu vysloužilých elektrotechnických výrobků je možné vrátit zpět prodejci. Součástí prodejen elektrospotřebičů jsou běžně kontejnery na oddělený sběr baterií, světelných zdrojů (zářivek, výbojek) a nově také drobných elektrospotřebičů. Většina prodejců takzvané bílé techniky, jako jsou myčky, ledničky, sporáky, nabízí odvoz a likvidaci vysloužilých spotřebičů. Financování systému sběru a recyklace těchto výrobků je zajištěno systémem výběru „recyklačních poplatků“, které se připočítávají k ceně výrobků nových.

Zdroj: internet
(vicky)

Protože nikomu z nás, by nemělo být lhostejné, jak příroda trpí lidskou civilizací, pustila se i naše škola do složitějšího boje s odpadem, který tady všichni společně vyprodukujeme.

Malý kvíz: Jakou barvu mají a kde je najdete?

1. kontejnery na papír	4. kontejnery na hliník
2. kontejnery na bioodpad	5. kontejnery na ostatní odpad
3. kontejnery na plast	

Řešení najdete na konci časopisu za redakcí.

Malá nápověda:

Řešení kvízu: na konci časopisu za redakcí

UKÁZKA PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY Z ČESKÉHO JAZYKA

Max. 60 bodů

Úkoly 1 – 9 se vztahují k následujícímu souvětí:

Když Zdeněk zamkl staré dubové dveře, pověsil klíč na háček z oceli, protože jeho matka tvrdila, že klíč má být na viditelném a přístupném místě, aby byl vždy k dispozici.

1. Urči: max. 4 body

a) druh souvětí:

b) počet vět:

c) druh vedlejších vět podle pořadí v souvětí:

2. Vypiš ze souvětí přívlastek postupně rozvíjející: 1 bod

3. Dokaž v krátkém výrazu, že slovo matka je slovo mnohoznačné: 2 body

a)

b)

4. Změň přívlastek neshodný na shodný: 1 bod

5. Výraz k dispozici nahraď synonymem domácího původu: 1 bod

6. Nahraď spojovací výraz ve třetí větě souvětí tak, aby zůstal zachován druh vedlejší věty:
2 body

7. Vypiš podstatné jméno pomnožné a uveď ještě jeden příklad: 2 body

a)

b)

8. Urči tyto větné členy: 3 body

a) na háček -

b) jeho -

c) vždy -

9. Objasni pravopis slova oceli: 1 bod

Ostatní úkoly se nevztahují k předchozímu větnému celku.

10. Z uvedených příkladů utvoř sousloví: max. 4 body
hlemýždí, psi, lvi, husí, vrabčí, podíl, hnízdo, tempo, život, kůže

11. Vyjádři česky: 3 body

a) historie

b) hysterie

c) exhalace

12. Zakroužkuj, která věta je bez pravopisné chyby: 1 bod

a) Po dědečkovy nám zůstali staré zeměpisné atlasy a mapy.

b) Po dědečkovi nám zůstali staré zeměpisné atlasy a mapy.

c) Po dědečkovi nám zůstaly staré zeměpisné atlasy a mapy.

d) Po dědečkovi nám zůstaly staré zeměpisné atlasy a mapy.

13. Dopiš chybějící písmena: max. 2 body

a) Dříve chodívaly děti o ...ánocích , na ...ři ...rále a o ...elikonocích na koledu.

b) Po skončení studia na ...ákladní škole Komenského v Praze bych chtěl navštěvovat ...ymnázium.

AKTUÁLNĚ

14. Ze slov v závorkách vytvoř a správně napiš přídavná jména, stručně vysvětli, jaký je mezi nimi rozdíl: 3 body

- A (Kamarád) pes - a) pes
b) pes
B (Neruda) verše - a) verše
b) verše

15. Napiš, jak byla vytvořena následující slova: 3 body

- a) Lukášek
b) EU
c) lichokopytník

16. Vypiš zájmena a urči jejich druh: 4 body

- a) I ty, Brute? -
b) Neruš mé kruhy. -
c) Ustup mi ze slunce. -
d) A přece se točí. -

17. Označ slovesný tvar, který do uvedené řady nepatří, a vysvětli, proč : 4 body

a) je pronásledován, volí se, byla předvolána, jsou utvořeny -

b) říká se, byli zajati, bude psána, směje se -

18. Slova v závorkách nahraď příslovecnými spřežkami: 3 body

- a) (Pravda) už to umíš?
b) Nepouštěj televizor tak (hlas)
c) Neplet' to všechno (hromada)

19. Dopln správné tvary vztažným zájmenem jenž: 2 body

- a) A tak problém, jsme se dnes věnovali, trvá dál.
b) Vymyslet vhodný název je oříšek, rozlousknutí není jednoduché.

20. Označ předložku, která do řady nepatří, a zdůvodni proč: 2 body

- a) proti, kvůli, vůči, mimo -
b) při, přes, pro, skrz -

21. Vypiš slovesa, která nelze doplnit předmětem: 3 body
slavit, ležet, číst, vyplavat, zavolat, přepsat, usnout

22. Dopln interpunkci, kde je to nutné: 2 body

- a) Smrkový les plný jarního života se rozprostírá kolem železnice.
b) Nedělní den strávený ve strýcově domě byl věnován četbě.
c) Lodi bohatě naložené zbožím se musely potýkat se záluďnými piráty.

23. Podtržená slova nahraď přirovnáním, které lze užít ve vypravování: 3 body

- a) Nastalo velké ticho. -
b) Hrany byly velmi ostré. -
c) Košile byla čistě bílá. -

24. Dopln přídavná jména, která jsou součástí názvu uměleckých děl. Uved' autora: max. 4 body

- a)Bára -
b)dudák -
c) princip -
d) Barka -

Celkem: Bodů

Řešení: Na konci časopisu za redakcí

NAROZENINY SLAVNÝCH ZIMÁKŮ

2.12. Britney Spears

Kdysi úspěšná americká popová zpěvačka, později známá hlavně díky svým skandálům.

7.12. Dara Rolins

Zpěvačka a porotkyně v první československé superstar, kde zastupovala Slovensko. Pochází z Bratislavy. Životním partnerem Dary Rolins je Matěj Homola (skupina Wahnout - zpěv, kytara), se kterým má dceru Lauru Homolovou (nar. 25. března 2008). Proslavila se ještě jako dítě, když nazpívala duet s Karlem Gottem.

8.12. Teri Hatcher

Známa díky roli v zoufalých manželkách (Susan). Hrála také v seriálu Superman. Původně se chtěla věnovat matematice a technickým oborům, ale zájem o divadlo zcela změnil její záměry.

14.12. Vanessa Anne Hudgens

Herečka filipinsko-čínsko-portorikánsko irského a americko-indiánského původu. Je známá především díky sérii filmů High School Musical. Vydala i jedno CD.

19.12. Alyssa Jayne Milano

Herečka známá hlavně ze seriálu Čarodějky (Phoebe Halliwell). Má ráda hokej, hraje na flétnu a na piano. Permanentně se drží v TOP stovce nejvíce sexy žen světa.

23.12. Stephenie Meyer

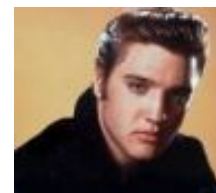
Málokdo ví, že Stephenie Meyer je vlastně i herečka. Ale zrovna tak je pro mnoho lidí dobrou spisovatelkou. Její Stmívání, Nový měsíc, Zatmění a Rozbřesk se staly bestsellery.

31.12. Anthony Hopkins

Herec známý z mnoha filmů, jako třeba Zorro tajemná tvář, Česká spojka (natáčeno v Praze), Mlčení jehňátek a dalších. Hopkins už odešel do důchodu, ale vydrželo mu to jen jeden rok.

8.1. Elvis Presley

Zemřel dne 16.8.1977, ale mnoho lidí tvrdí, že je stále na živu a někde žije. Je nazýván „Králem rokenrolu“. I dnes má stejně obdivovatelů jako odpůrců.

12.1. Jack London

Jack London, vlastním jménem John Griffith Chaney, byl americký povídkář a romanopisec. Již od dětství četl dobrodružnou literaturu, kterou později začal sám psát. Zpočátku neměl úspěch, jeho díla se všem zdála příliš drsná a nezvyklá. Postupně se však prosadil, nejprve svými povídkami z Aljašky a později i svými romány, např.

Volání divočiny, Bílý tesák, Martin Eden.

26.1. Paul Newman

Americký herec a režisér, ztvárňoval postavy nekompromisních sebevědomých mužů, často osaměle jdoucích za svým cílem. V padesáti letech se začal úspěšně věnovat automobilovému sportu.

27. 01. Wolfgang Amadeus Mozart

Wolfgang Amadeus Mozart byl nejmladším dítětem Anny Marie a Leopolda Mozartových. Ze všech dětí se dospělosti dožil jen Wolfgang a jeho sestra. U Wolfganga se prokázal jeho hudební dar již v dětství, sestra byla nadanou klavíristkou. Dožil se 35 let. Jistotou zůstává, že Wolfgang Amadeus Mozart byl jedním z největších skladatelů doby klasicismu. V Praze byla uvedena premiéra jeho opery Don Giovanni a po ní Amadeus řekl: „Mí Pražané mi rozumějí.“

1.2. Rachelle Lefevre

Objevila se v roce 2003 jako Gregoria ve filmu Lásce neutečeš. Hned za dva roky si zahrála ve filmu Pod Hladinou. O něco později ztvárnila Viktorii v americkém filmu Stmívání. Také hrála v americkém seriálu Charmed - Čarodějky, stříhla si roli ducha Olivie Callaway.

2.12. Lucy Liu

V roce 2000 si zahrála po boku Drew Barrymore a Cameron Diaz ve filmu Charlieho Andílci „Charlie's Angels“. Lucy byla vybrána časopisem „Entertainment Weekly“ jako jedna z nejvíce sexy žen na televizní obrazovce.

3.2. Milan Lasica

Slovenský komediální herec, kterého však naši diváci dobře znají z českých filmů, jako Srdečný pozdrav ze zeměkoule, Tři veteráni či Saturnin.

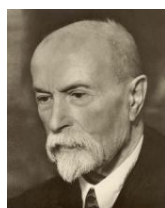
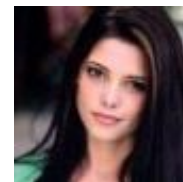

11.2. Taylor Lautner

Americký herec. První větší úspěch přišel v roce 2005, kdy Taylor dostal roli ve filmu Dobrodružství Žraločáka a Lávkvy. V témže roce účinkoval ve filmu Dvanáct do tuctu 2. Ovšem zatím největší úspěch mu přinesl film Stmívání (2008).

21.2. Ashley Michele Greene

Americká filmová herečka. Původně chtěla být modelkou, ale bylo jí řečeno, že není dostatečně vysoká, a tak by se měla prý spíše zaměřit na reklamy. Po pár reklamách zjistila, že miluje herectví. Nejvíce ji proslavila role Alice Cullen ve filmu Stmívání.

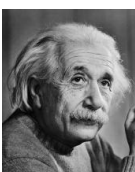

7.3. Tomáš Garrigue Masaryk

Tohoto filozofa, sociologa, pedagoga, politika, ale hlavně našeho prvního československého prezidenta vám snad nemusíme představovat. Snad by se dalo ještě připomenout jeho vlastenectví, diplomatické schopnosti, ale i tvrdošíjně obhajování pravdy, byť proti všem. To jsou věci, ze kterých si můžeme stále brát příklad.

9.3. Jurij Alexejevič Gagarin

Jeho jméno dnes snad už ve víru dějin a politických zvrátů poupadlo v zapomnění a mladá generace jej nezná, ale kdysi ho opakoval celý svět – jako první člověk vyletěl 12. dubna roku 1961 do vesmíru.

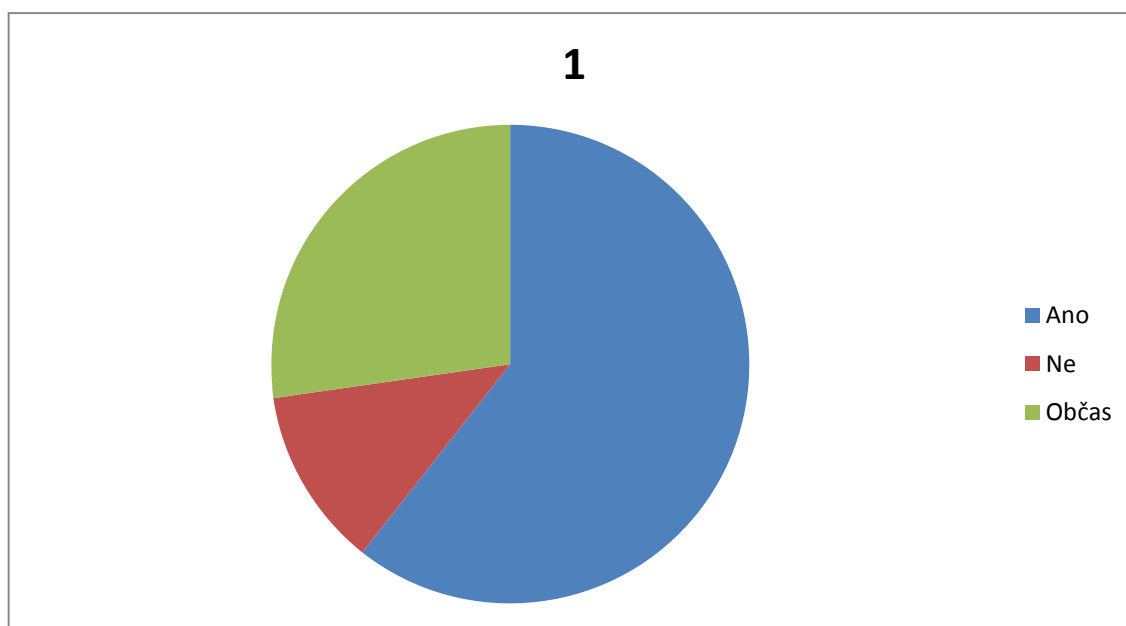
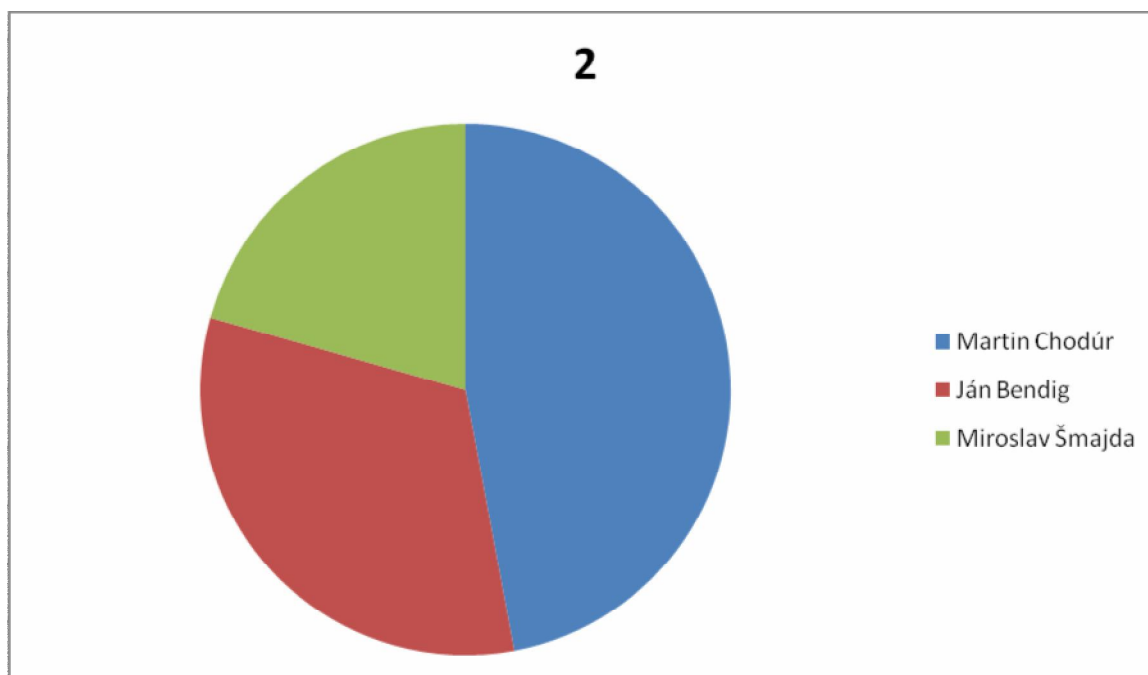
14.3. Albert Einstein

Jeden z nejvýznamnějších fyziků 20. stol. a nositel Nobelovy ceny, autor teorie relativity. Asi rok působil jako universitní profesor v Praze.

(liza)

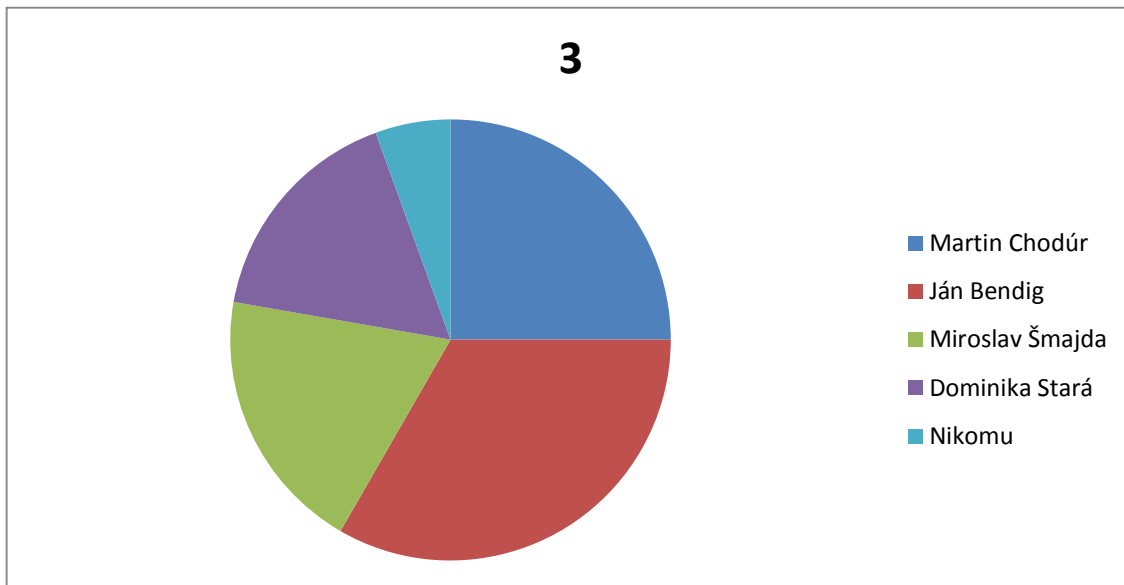
ANKETA NA TÉMA SUPERSTAR

Anketní otázky jsme našim žákům pokládali v prosinci 2009 nedlouho před vyvrcholením soutěže o československou superstar, byli tehdy ve hře ještě 4 soutěžící, máte možnost porovnat naše školní typování a sympatizování s konečnými výsledky, které jsou už samozřejmě známé.

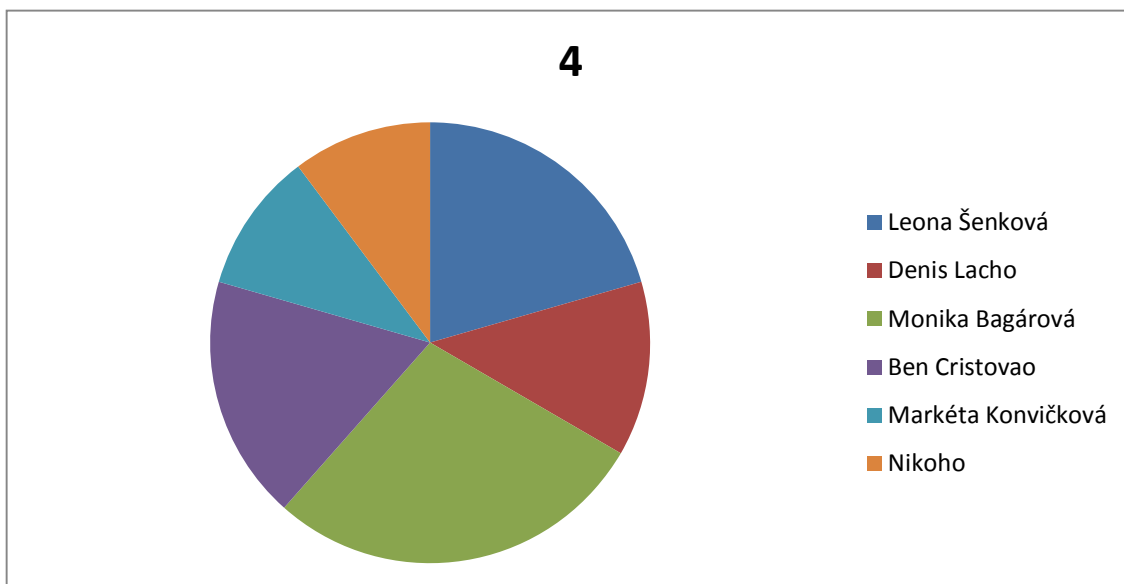
1. Sleduješ Superstar?**2. Kdo si myslíš, že vyhraje?**

ANKETY A ROZHOVORY

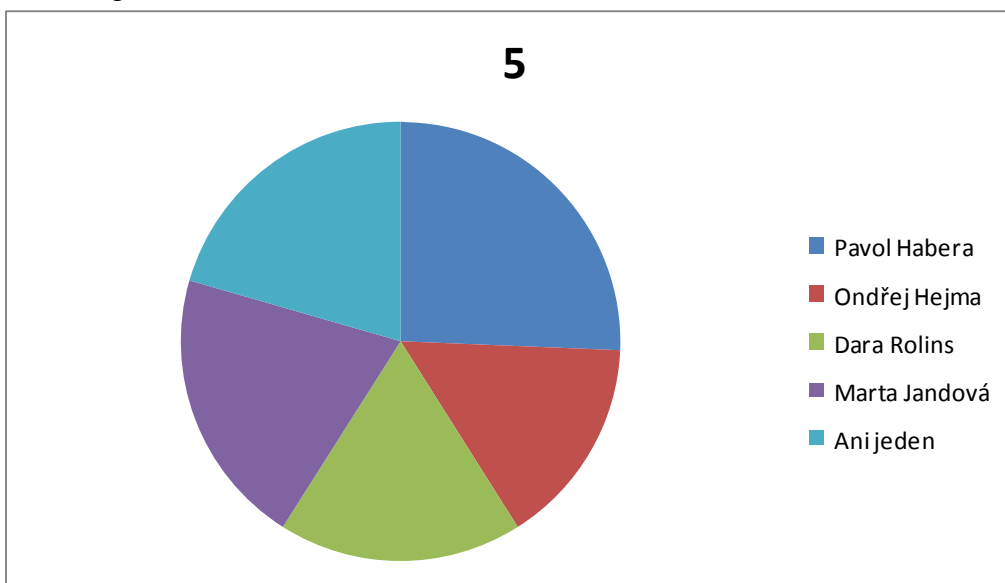
3. Komu fandíš ty?

4. Koho jsi nejvíc oplakal/a?

5. Kdo z porotců se ti líbí?

(dana+verča)

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM BENEŠEM

Na naší škole učí především matematiku a zeměpis, občas tělocvik.

1. Jakou hudbu posloucháte?

To je široký... odjakživa poslouchám folk a country, miloval jsem písničky Ivana Mládka – od něj znám asi nějakých 90 skladeb, pak mám rád Jarku Nohavicu a Wabiho Daňka, potom rád poslouchám Olympic, Beatsláky a Smokey, no a ty moderní jako všichni... vždycky si sednu na kolo, pustím si rádio do uší a to mě baví.

2. Kde jste byl o letních prázdninách?

My jsme se ženou rozhodli šetřit a nakonec jsme byli na třech zahraničních dovolených. Poprvé jsme byli na 17 dní v Norsku a ve Švédsku, pak jsme byli na Slovensku, a aby toho nebylo málo, tak jsme byli ještě na tři dny s kolegy učiteli ve Slovinsku.

3. Jaký byl váš největší zážitek z těchto prázdnin?

Tak... bylo jich samozřejmě hodně. Těžko vybrat. Asi pohled z vrcholu Nesaksly na zasněžené kopce v Norsku...

4. Kam byste se chtěl nejdál podívat na kole?

Můj sen je objet Evropu a, což se mi samozřejmě nikdy nestane, tak krásné by bylo objet na kole celý svět, ale na to nemám podmínky – finanční, rodinné... kdybych byl svobodný, tak bych našetřil, sehnal sponzora a jel bych na cestu kolem světa na dva roky. Jelikož jsem ale realista - tak projet Evropu, ale to je můj sen, který se mně nesplní, protože práce mně to neumožňuje.

5. Slyšeli jsme, že jste byl v Guinnessově knize rekordů... Je to pravda?

No... je to pravda, ale v české Guinnessově knize rekordů, a co vím o světovém rekordu, tak světový rekord jsme zaregistrovali jeden, a to ve štafetě v pití piva, což je štafeta 100 lidí – 80 chlapů a 20 ženských. To ale bylo asi v nějakém zhruba devadesátém šestém. Potom v české Guinnessově knize, tam jsem měl dva zápisy.

6. Za co jste byl oceněn?

Za soutěž v tupláku a pivní štafetu. Pití piva na rychlost. Bylo to na festivalu v Pelhřimově, tam jsem vypil tuplák, což je litr piva, za 4,1 sekundy.

7. Máte nějaký životní sen?

Tak jeden je objet na kole ten svět, druhý by asi byl vyhrát olympiádu v nějakém sportu... A to je tak vše.

8. Jaký byl váš největší školní/životní průšvih?

Já jsem měl tolik průšvihů, že teď nevím, který... (smích) Můj osobní takový nepříjemný pocit byl, když jsem ve třetí třídě dostal 3 poznámky za jeden den. Já jsem do té třetí třídy byl takový docela akční a měli jsme takovou paní učitelku, která to dost řešila poznámkami.

ROZHOVOR

9. Jaký máte názor na dnešní politiku?

Jak to říct a nepoužít pejorativní termín? Šaškárna...

10. Jaké jsou vaše oblíbené značky piva?

Prazdroj, pak jsem si zvykl, a oni se teda hodně zlepšili, na Starobrno, na to chodívám, pak není špatný Gambrinus, Radegast není tak špatný...

Poznámka: Pan učitel Beneš nepije pivo proto, aby se opil nebo tak, ale proto, že mu prostě chutná a zahání jím žízeň po sportovním výkonu.

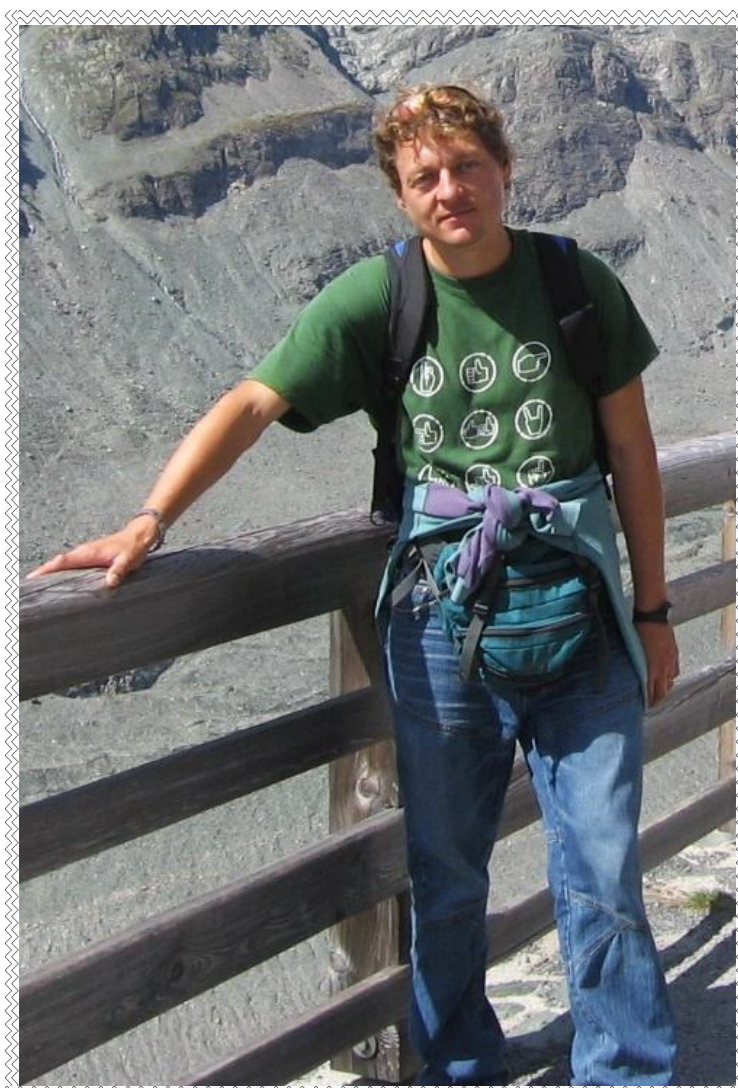
11. Co jste dostal k Vánocům?

Podle toho, co mně donesl Ježíšek, jsem byl nejhodnější za posledních 30 let. Letos jsem dostal nové krosové kolo a nové běžky s běžkovými botami, protože nejsem sjezdař, ale jsem běžkař. Rád se morduju na lyžích, rád poznávám krajinu. Tak tohle budou asi tak ty věci, které ční nad ty ostatní. Nějaké ty parfémy a oblečení, sprcháče, to jsou tak ty běžné věci, ale stejně sám pochybuju o tom, jestli si to zasloužím. Naráz rozhodně ne.

12. Co máte rád na matematice, že ji učíte?"

Skoro všechno...(úsměv)

(dana+verča)

PŘÍBĚHY S PŘÍBUZNÝMI SLOVY

Žáci 8. ročníku dostali za úkol, napsat krátké vypravování, ve kterém by používali příbuzná slova k *vařit* (uvařit, zavařit, převařit, ...), nebo *skočit* (vyskočit, poskočit, skákat, ...).

V tělocviku jsme skákali do písku. Když jsem doskočil, bolela mě noha. Zkusil jsem vyskočit a ono to přestalo. Hned jsem si poskočil radostí. Vtom na mě zakřičel pan učitel Kučera: „Perno, přestaň si tam poskakovat a skoč znovu!“ Ale já dostal strach z jeho drsného pohledu, tak jsem začal utíkat. Blížil jsem se k plotu a chtěl jsem ho přeskočit, ale když jsem seskočil a na nohy doskočil, zase mi v jedné křuplo. Pan učitel se rozběhl a za pár sekund byl u mě. Chtěl jsem uskočit, avšak nepodařilo se. Chytil mě pod krkem a pravil: „Nevyskakuj si na mě, chlapečku!“ Já měl nahnáno, tak jsem využil kolem klopýtajícího koně a naskočil jsem na něj. A od té doby do písku neskočím.

Marek Perna

V tělesné výchově jsme měli skočit do dálky. Cíl byl přeskočit laťku aspoň dva metry daleko. Pan učitel nám říkal, že máme poskakovat na místě, abychom pak mohli vyskočit co nejdál. Pořád nám nešlo poskočit ani o centimetr více, tak nám pan učitel názorně předvedl, jak se má skákat. Měli jsme doskočit tak, abychom se udrželi na nohou. Pan učitel nám také říkal, že se nemá vyskakovat do velké výšky, ale spíše do dálky. Neskočit pro nás znamenalo jediné pětku z tělesné výchovy, takže i ti, kteří jindy dokázali uskočit jen pár centimetrů, se museli snažit. Jako další disciplína byla bedna, na ni se mělo pomalu naskočit a poté v klidu seskočit.

Václav Večeřa

Neumíte skočit ba ani vyskočit? Běžte do kroužku, kde vás naučí skákat. Jestli se chcete do kroužku dostat, měli byste umět alespoň poskakovat. A jak tak budete poskakovat, ne abyste si vyskakovali na trenéra! To pak nestíháte poskočit ani uskočit, když trenérovi začne skákat ruka, zato po jeho výstupu vám na zadku naskočí boule. A vy si už tady neskočíte. Když v kroužku vytrváte, trenér vás naučí přeskakovat švihadlo, seskakovat z trampolíny. Vrchol tréninku je doskočit do pískového doskočistiště. Tak co, půjdete skákat?

Markéta Zahradníková

Včera jsem přišel domů, ale nikoho jsem nenašel. Řekl jsem si, že mám hlad a že si musím něco uvařit, jenže jak, když vařit neumím. Tak jsem to aspoň zkusil, první byla na řadě polívka. Nalil jsem do hrnce vodu a za chvíli to začalo vařit, jenže ta voda se vyvařila a hrnc se mi na plotně svařil. Druhý pokus, znovu jsem tam nalil vodu, potom nasypal polévku ze sáčku. Hurá, hurá! Už se to dovařilo, tak jsem snědl polévku, byla dobrá, i když trochu převařená. Začal jsem si dělat druhé jídlo, krupici. Nalil jsem mléko do hrnce, trochu povařil, nakonec zavařil. Hurá, už to asi bude navařeno! Ještě si k tomu vytáhnu zavařené třešně.

Filip Krubl

Maminka dala úkol dceři, ať navaří na večeři, ale dcera se vykrucovala, že neumí vařit, a maminka jí vysvětlovala, jak to musí povařit, svařit, dovařit a ještě převařit. „Opovaž se nevařit!“ Za chvíli se objevila babička a že půjde zavařovat. A dcera se zeptala, jak to dělá, babička se jí hned nabídla, že můžou vařit spolu. No holka, to musíš vyvařit, dlouho to budeš vyvařovat a přitom to nevařit. Ale nesmíš to hned zavařit. Maminka přijde domů a ptá se: „Dcero, už je uvařeno?“

Tomáš Raždík

Vařila myšička kašičku, svařila jí trošičku, uvařit jí to nešlo, i když už navařila kdeco. Povařila jí trošičku, vyvařit jí nechtěla, vařit už dál nemohla, na dovaření se nezmohla. „Nezavařuj, myšičko, vyvař to jen maličko.“ Tak mi to zavařila a dál už jsem to nechtěl já.

Viktor Kubík

... A OD TÉ DOBY SE KOČKY A PSI NEMAJÍ RÁDI

Micka a Bárt

Jednoho dne šla paní Nováková se svojí kočkou Mickou do obchodu. Kočku ale do obchodu nepustili, tak paní Nováková přivázala Micku k sloupu. Pár minut potom přišla paní Knedličková se svým psem Bártem a přivázala ho k zábradlí kousek od Micky a šla do obchodu. Bárt pozdravil Micku, protože se před obchodem vídali často.

Pejsek se ptá: „Ahoj, Micko, copak jsi měla dobrého k obědu?“

Micka odpoví: „Měla jsem dobrou kočičí konzervu a co jsi měl ty?“

Pejsek na to: „Měl jsem guláš, co moje paní nedojedla.“

Potom si pejsek s kočičkou začali povídat o tom, jaké je dnes krásné počasí. Svítlo slunce a nikde ani mráček. Prostě krásný den na procházku v parku. Vtom se vrátila paní Nováková a hodila Micce kostičku. Bárt byl rychlejší a sebral ji. Bohužel Bárt nevěděl, že Micka je královna koček, a tak všem kočkám nakázala, že se nesmí kamarádit se psy. **Od té doby se nemají psi a kočky rádi.**

Barbora Chmelová, 5.A

Psi a kočky

Kdysi se měli psi a kočky rádi. Kočky však byly moc panovačné a nafoukané a psi museli jen poslouchat. Jeden pes je neposlouchal a dělal si, co chtěl. Kočičí královně se to nelíbilo. Tak ho chtěla popravit. Ale to se zase nelíbilo psům. Začali se vzpírat a kočičí královna vyslala vojsko, aby je zklidnila. Kočičí vojsko bylo zničeno a psi zvítězili. Královna poslala další vojsko, myslela si, že vyhraje. A psi zase vyhráli. Královna vyslala všechny své zbylé vojáky.

Byl to dlouhý boj, zdálo se, že kočky zvítězí, ale psi zvítězili. Prorilo se moc krve psů, ale také koček. Psi chtěli roztrhat královnu koček, ale utekla jim neznámo kam, i když ji hledali všichni psi, nenašli ji. Kočičí královnu už nikdy nikdo neviděl. **Od té doby se psi a kočky nemají rádi.**

Martin Křemeček, 5.A

Psi wars a kočičí války

Kamarádi Bart a Milhouse si objednali zázračné hodinky, co vrací čas do minulosti a pak ho přesune zase do budoucnosti. Tak zmáčkli tlačítko. Píše se rok 2090. V této době začínají roboti nahrazovat lidi. Česká země zažívá rozkvet, pohltila celé Polsko, Německo, Slovensko i celé Rusko s Ukrajinou.

V této zemi panuje královna Kočička VII. Uzavřela spojení s Finskem, Chorvatskem, Norskem, Amerikou, Francií, Velkou Británií a Nizozemím. Národní jídlo vystřídaly hranolky s tatarou a smaženým sýrem. V Praze postavili ABC Tover, který je větší než Eiffelova věž. Z Německa se stala poušť, zatímco v Africe je největší továrna na hamburgery. Je tam nejvíce lidí s nadváhou. Amerika má dvě hlavní města - New York a Bagdád - takže je to opravdu velká země.

Největší škody páchají policajti, zatímco teroristi jsou muži zákona. Lidé lítají na Mars, dokonce je už 5025 planet obydlených. Japonsku vládne policie, která má armádu početnou jako celé Česko.

Začíná japonsko-česká válka. Jenomže Kočička je chytrá. Nechala přejmenovat svou zemi na Kanystr a hlavní město na Benzín a nechala tam trilion kočičích vojáků. Potom vytvořila falešnou zemi s názvem Česko. V jejím hlavním městě Praze postavili DEF Tover. Tato země byla na vodě.

Přilétly tři triliony psů. Vlastně jenom 2 999 999 999. Proč? Protože Buldokovi 1,2,3,4,5 se chtělo na záchod, a tak se katapultoval. Dnes je po těžké smrti. Těžké proto, že se přežral (pořád je to jen zvíře) pingpongových míčků.

Kočička byla fakt jednička. Psi stříleli, ale kočky nic. Najednou se před nimi vztyčila Coca-cola velká jako Mont Blanc. Kočky stály na ní a každá tam hodila jednu mentosku, pak vzaly packy na ramena. Psi se vrhli na Coca-colu. A co bylo dál? Tak s tou Coca-colou to asi tušíte*.

Bart raději zmáčkl druhé tlačítko a byl rok 0, takže zmizel on i ty hodinky. Všem na planetě se vybilil mozek - jenom kočkám a psům zůstal. **No a od té doby se psi a kočky nemají rádi.**

*Poznámka pro nezkušené: Coca-cola-s-mentoskou těžce vyšumí.

Patrik Litschmann, 5.A

KDYBYCH BYL UČITEL KDYBYCH BYLA UČITELKA

S paní učitelkou jsme se včera v redakci bavili o tom, co bychom dělali, kdybychom byli učitelé. Vyrojila se spousta názorů, a proto jsme o tom měli napsat článek. Měla jsem na něj dost času, ale já jsem to radši napsala hned. Pak jsem dala rodičům pusu na dobrou noc a šla jsem si lehnout. Vše bylo naprosto v pohodě.

Další ráno jsem se probudila s těžkou hlavou, že nemám domácí úkol. Šla jsem se však učešat jako obvykle, domácí úkol si přece mohu udělat ve škole sama, nebo si ho opsat od spolužáků, ostatně jako vždy. Podívala jsem se do zrcadla a čekalo mě něco hrozného. Moje tvář byla vrásčitá! Vůbec jsem se nepoznala. A stal se ze mě tlustých doslova obřích rozměrů.

Mí rodiče slyšeli výkřik, přiběhli za mnou do koupelny, ale připadala jsem jim úplně normální. S nechápavým výrazem odešli z koupelny. Dobrá, představím se: 40 let, bezdětný, tlustý, v rejstříku záznam za krádež a to nejhorší - jsem učitel na základní škole.

Šla jsem tedy do školy, všichni se tvářili normálně. Došlo mi, že jsem jediná, kdo mě vidí v podobě učitele. Náhle se mi nějakým zvláštním způsobem objevil v rukou notes. Bylo v něm napsáno: 1. hodina - 9.A. V 9.A začala hodina obrovským výbuchem smíchu již zmiňované třídy. Jenže pak se velice všichni divili, já teda taky, když jsem začala vykládat různé věci o chemii, chemických prvcích atd. Po skončení hodiny jsem odešla ze třídy. Domluvila jsem si supl na ostatní hodiny a omluvila se u ředitele školy pro nemoc a šla domů.

Tam vše probíhalo normálně. Koukala jsem se na televizi, poslouchala rádio, ale cítila jsem takový zvláštní pocit, jako bych upadala do spánku. Když jsem se ráno probudila, bála jsem se podívat do zrcadla. Ovládala mě horkost, kašel atd. Bylo to ze stresu. Sklonila jsem se pro teploměr. Nedošlo mi, že hned vedle poličky, kde ležel teploměr, je zrcadlo. Náhodou jsem se do něj podívala. Rodiče opět uslyšeli výkřik, ale tentokrát radostný.

Tím výkřikem jsem se probudila. Šla jsem se podívat k zrcadlu a byla jsem úplně normální. Naštěstí to byl jen sen.

(linda)

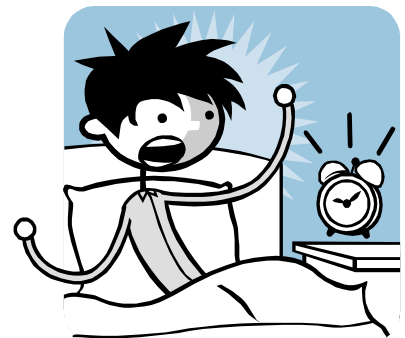
Jsem učitel. Pan ředitel mi dal na starost 6.B. Byli docela dobří, ale někteří zlobili, jak to šlo.

První hodina proběhla celkem dobře až na jednoho kluka, který zapomněl učebnici a ještě byl drzý. Zastávám názor, že učitel musí být ze začátku na žáky hodně přísný, jinak by žáci zlobili pořád. Vyřešil jsem to jednoduše - za tu učebnici jsem si k němu zapsal 5.

Všichni jsme se seznámili, řekli jsme si, jak se kdo jmenuje atd., protože někteří byli úplně noví.

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC! A copak to zvoní? To asi zvonek na chodbě oznamuje konec hodiny...

... Tome, vstávat, škola, skoro jsi zaspal! Dnes tě hodím autem.

(tom)

LITERÁRNÍ KOUTEK

Ráno jsem se probudila a zjistila jsem, že se cítím trochu jinak. Podívala jsem se do zrcadla, vypadala jsem, jako kdyby mi bylo 29 let. Řekla jsem si, že se půjdu podívat, jestli mám občanku, abych zjistila, jestli jsem to vůbec já. Nakonec jsem našla nějakou podivnou kabelku. Myslím, že jsem si tuhle kabelku nikdy nekoupila. Tak jsem se podívala, jestli v ní není občanka. A hele, občanka tam byla. Byla na ní fotka ženy, která vypadala přesně jako já. To jsem musela být já. Ano, určitě byla jsem to já. Našla jsem si na internetu, jaké asi mám povolání, a zjistila jsem, že jsem UČITELKA.

Vyrazila jsem se podívat do místní školy. Potkala jsem takového pána, který nejspíš byl ředitel, a víte, jak jsem to poznala? Hned začal šítet, že jdu pozdě. Tak jsem se omluvila a šla do hodiny. No, ale problém byl, do jaké třídy mám jít. Řekla jsem si, že to přece někde musí být napsané. Prohlížela jsem všechny nástěnky a našla jsem to - právě mám mít hodinu fyziky v 9. třídě. Řekla jsem si, že to musím nějak zvládnout. Ale bylo to horší, než jsem čekala. Křičeli, po třídě létaly vlaštovky, zkrátka hrůza. Abych řekla pravdu, tak jsem zrovna včera dělala něco podobného.

Myslela jsem si, že je prostě nechám a oni s tím sami přestanou, ale bylo to beznadějně. Začala jsem se tedy chovat jako ta učitelka z druhého stupně, co nás měla včera na suplování, a hele - na ně to zabralo.

Konečně to utrpení skončilo a šla jsem na hodinu ke čtvrtákům. Zacházela jsem s nimi jako s deváťáky, ale jak jsem viděla ty jejich andělské obličejky, začala jsem se chovat tak, jak by se mi líbilo, aby se ke mně chovala paní učitelka ve 4. třídě. Hned začali v hodině být víc aktivní a konečně přestali zívat.

Vtom mi to došlo! Tohle je přece jen přenos do budoucnosti a ještě ve snu! Stačí vrátit se z práce domů, jít spát a až se probudím, a budu zase v realitě! A to jsem taky udělala.

(dora)

Jednou se mi zdál takový podivný sen. Octla jsem se v nějaké třídě plné neposlušných a nevychovaných dětí. A než jsem se z toho hrozného šoku vzpamatovala, tak už měla celá třída ruce nahoře a vykřikovaly na mne slova, kterým nebylo ani rozumět, protože povídaly, nebo spíše křičely, jeden přes druhého.

No tak jsem koktavě vyvolala jednoho žáka, a řekla jsem mu, aby si vzal žákovskou knížku a sešit s sebou. Jak mi ty věci donesl, tak jsem se podívala se na jméno v žákovské knížce, bylo tam napsáno úhledným písmem Petr Sojka. Jakmile jsem si ale jméno přečetla, tak zazvonilo, a já sebou trhla a zavřela oči.

Když jsem je otevřela, slyšela jsem hluk budíku a oddychla jsem si, že to byl jen sen. Ale nebyl, jakmile jsem přišla do školy, dozvěděla jsem se od šéfky, že mám padáka, a odešla jsem se slzami v očích domů.

Okamžitě jsem prohlížela letáky, různé inzeráty na internetu, no prostě jsem si hledala práci a jediné, co bylo za celkem solidní peníze, byla práce vychovatelky ve školní družině. Neváhala jsem a hned jsem na to číslo zavolala a ptala jsem se, jestli je to místo vychovatelky ještě volné. Dozvěděla jsem se, že ano, a tak jsem z toho byla nadšená a hned druhý den jsem nastoupila do nové práce, i když se smíšenými pocity.

Ale děti byly vychované, poslušné a pracovitě. Nejvíce byly nadšené, když jsem přišla s novým nápadem na vyrobení papírové lampičky anebo ručně vyráběných svíček. No prostě z každého mého nápadu měly radost jak oni, tak i já. No neříkejte, kdybyste vy byli na mém místě, tak by vás to určitě hrálo u srdce, jako právě hřeje mě.

No a tak jsem spokojeně zůstala v roli vychovatelky celých 6 let a ještě tu práci pořád mám a můžu vám říci, že je to nejlepší práce, jakou jsem kdy měla.

(sarqa)

KOLIBŘÍKŮV KRATICŤKÝ ŽIVOT

„Letěl jsem zatáčku kolem liány, podletěl jsem větev a tam jsem spatřil zázrak, který byl tak krásný a smyslný, tak slad'oučký a taky krásně barevný, zkrátka ve všech ohledech prostě zázračný. Proto jsem vždycky žil, pro opravdu kouzelný a voňavý nektar, pro tu sladkou náplň mého života, pro jídlo, které je tak nezbytné a potřebné pro mé přežití v džungli, v mém ekosystému, jenž je tak drsný a dost zmatený. Bylo to prostě velké naplnění mého života jakožto tvorečka, který je sice maličký, ale taky je to tvoreček, má city, cítí bolest a užívá si toho krásného bytí, jež mu příroda poskytla. A to víte, že se jej snaží užívat tak, aby si, i když má tak malý mozeček, zapamatoval každý okamžik, každý svůj pocit, každou svou myšlenku. Chce opravdu naplno žít a chce mít za svůj kratičkový život aspoň jednu mladá písklátka. A to je druhé největší naplnění jeho života, předat svoje geny svým potomkům A víte, co je největší radost každého kolibříka? To, že vidí svůj obraz ve formě stvoření, které tak miluje, a je rád za každý okamžik času stráveného právě s nimi, s rodinou, bez níž není život tak veselý a naplněný. Nejhorší, co by takového kolibříka mohlo potkat, je to, že by zůstal sám a sám, že by potom samým žalem uhynul, protože jeho sen byl přece vidět své mladé a milované žít, chtěl je vidět vyrůstat, cvičit své první výlety z hnízda a to by klidně, ač nerad umřel, ale štěstím, že je uviděl a mohl s nimi být. To se potom smrti klidně oddáte, až přijde čas, protože věříte, že jsou v bezpečí, že se mají dobře a užívají si tak, jak jste si užívali život předtím vy.“

•••

Kolibřík dopil svůj doušek a letěl zpátky ke své milované rodině, do hnízda, o kterém věděl, že je jeho bezpečím, jeho oporou, domovem, kde se cítí dobře. Nenapadlo ho, že se může stát něco hrozného, tak šíleně bezohledného, úděsného a krví pošpiněného.

Doletěl domů a spatřil pohromu, jeho hnízdo bylo zničené, celá jeho životní práce byla v troskách, to, co považoval za bezpečné místo, nebylo dost bezpečné, aby ochránilo své obyvatele.

Je to smutné, ale můžeme za to my, lidé, kteří postupně kácením pralesů a znečišťováním přírody demolujeme hnízdiště kolibříků, kteří pro svou touhu mít se líp a líp a pro svou chamtivost vybíjíme různé druhy živočichů. Když si to tak vezmete, lidi byli nejdřív pouhou potravou a teď jsou sami zabijáky. To by ještě šlo omluvit, že začali lovit druhé, ale nejde odpustit to, že to nedělají pro jídlo a přežití, ale proto, že se jim líbí srst nějakého tvora nebo kvůli nějaké jiné hlouposti.

Jestli kolibřík přežil a přežije jeho druh a spousta dalších živočichů, to je otázka. Třeba si lidé někdy uvědomí, že je páchají zločiny, že zvířata se ve většině případů neubrání. Ale možná to lidem ani nedojde a tito tvorečkové, kterým bych věnovala klidně celý svůj pozemek, protože mají celé mé srdce, nakonec nepřezijí. A to mě mrzí a je mi k pláči, že lidi jsou schopni vyhubit něco tak nevinného, co ani mouše neublížilo.

Proto prosím každého z vás, tříd'te odpad a pomozte těmto tvorečkům přežít. I když nejste přímo ti, co mu tyto problémy působí, každá pomoc přírodě je dobrá a recyklace je taky část řešení. A můžete pro ně vykonat i jiné věci, stačí se jen zamyslet, protože kácení lesů se přece dá zastavit a poškození přírody lze alespoň částečně napravit.

P.S. Dvě věci vím - vesmír a lidská hloupost je nekonečná, ale s tím vesmírem, to není tak jisté.

Za naši planetu zemi, kterou prostě nejde ani trochu nemilovat, je to přece náš domov,

Marta Pernová, 8.tř.

TVRDÁ REALITA

Jako každé ráno jsem musela jet do školy. Sice jezdím jedním z nejlepších aut, ale i tak. Ve škole mě to moc nebaví, ale aby mi otec platil soukromé hodiny, tak o to taky nestojím. Doma mě nemá kdo obdivovat. Ve škole je to můj kluk, jedna kamarádka a ostatní spolužáci ze třídy, možná že i celá škola. Dokonce i učitelé se ke mně chovají nějak uctivěji, je to ale jen proto, že mám tak bohatého otce. Matka nemusí vůbec pracovat, otec vydělává hodně peněz, tak proč by se namáhala. Moje mamka si to uměla zařídit.

Naše škola je jako každá jiná. Má světle fialovou omítku s bílými plastovými okny i hlavními dveřmi, střecha je také světlá. Z jedné strany ji obklopuje venkovní hřiště a na druhé straně je malý parčík s pár stromy a lavičkami. Celý areál je ohrazen bílým laťkovým plotem a uprostřed je velká brána, která se v půli první hodiny zamyká.

„Markéto!“ slyším, jak na mě někdo volá, tak se otočím za hlasem, volá na mě od hlavních dveří můj kluk Roman. Krásně se usmívá a jako vždy je úžasně oblečený.

Zamávám mu a přitom si všimnu, jak zrovna prochází bránou moje jediná kamarádka na této škole, Klaudie. Zastavím se a čekám na ni. Už si mě všimla a běží ke mně.

„Čau, holka, to ranní vstávání mě jednou zabije,“ zdraví mě udýchaně.

„To nejsi sama, a tatka o tom, že bych pro jednou byla doma, nechce ani slyšet,“ šklebím se našťavaně.

Pokračujeme spolu dál a bavíme se o ranním stávání. S Klaudií probíráme každé téma, i ta nejbláznivější a nejhoupější, ale od toho přeci kamarádky jsou.

U dveří mě jako každý den políbí na tvář na přivítanou Roman. Všimnu si Klaudiina úsměvu a oplatím jí ho.

„Tak jak ses měla?“ ptá se Roman.

„Nenávidím pondělky,“ zavrčím, ale stále mám na tváři úsměv.

Chtěla bych se s ním ještě dál bavit, ale protože je z jiné třídy a už zvoní, rozdělíme se. Já s Klaudií utíkáme do šatny a on do své třídy.

Dnes se ve škole nic neděje, první hodinu máme naši třídní a ta má vždy po víkendu tolik energie, že nás nenechá ani se pořádně rozkoukat, nadšeně vypráví o nové látce a projektech, které nás následující týden čekají.

Po škole se pro mě staví mamka ve svém krásném kabrioletu a pojedeme na nákupy, společně i s Klaudií.

Ještě se rozloučit s Romanem, pusa a už pádíme. Mamka nás uvítá svým typickým milým úsměvem.

Nákupy byly velmi povedené. S Klaudií jsme se tolik nasmály a mamka se k nám vždy přidala. Máma je taky jedna moje kamarádka, můžu se jí vším svěřit. Bylo to prostě super odpoledne. Celý další den jsme se o tom pořád bavily. Měly jsme na sobě úplně stejná trička, co nám mamka koupila, k tomu riflové kraťasy a byly jsme jako dvojčata, což bylo neobvyklé, protože oblečení, které jsem měla, si Klaudie nemůže většinou dovolit. Ale máma dělá ráda někomu radost, takže jí to vůbec nevadilo.

Když jsem ale přišla domů, byla máma divná. Seděla u stolu a vypadala unaveně a oči měla opuchlé, jakoby plakala.

„Co je ti, mami?“ vyhrkla jsem a utíkala k ní.

„Nic moc závažného, ale protože jsi už velká, řeknu ti to,“ slabě se na mě usmála.

„Ty mě děsíš, snad to nebude tak vážné,“ usmála jsem se, ale tušila jsem, že to bude něco vážnějšího.

„Víš, táta má asi milenku. Volala jsem mu na mobil, má ho vypnutý. A když jsem volala do práce, tak to tam nikdo nebral, jen jeho sekretářka a ta byla velice překvapená. Táta je prý nemocný, leží doma a práci jí posílá na e-mail. Už o něm asi týden neslyšela. A když jsem se jí ptala, jestli není na nějaké služební cestě a možná se spletla, tak se podivila ještě víc, že otec už asi přes rok na žádné služební cestě nebyl.“ A rozbřečela se.

„Tomu nevěřím, přece by ti táta...“ chtěla jsem ji utěšit, ale skočila mi do řeči.

„Nelhal? Lhal a přímo do očí. A já mu tolik věřila a důvěřovala. Oslepil mě penězi a dělal, že tvrdě maká, přitom si někde lítá s milenkou a kupuje jí drahý dárky. Já už tátu znám,“ vykřikla a není k utišení. Po tvářích jí tečou potoky slz.

Zamyšleně odejdu do svého pokoje a přemýšlím o tom. Nikdy by mě za těch patnáct let, co žiju, nenapadlo, že má táta milenku. Máma měla asi pravdu, i když se mi to špatně připouští. Uplácel si nás penězi. Ale co bude dál? Rozvedou se naši? To by pak máma musela začít pracovat, na což ona není vůbec zvyklá a stavěná. Když si vzpomenu na to, jak jsme včera bezstarostně nakupovaly s Klaudií...no jo, Klaudie. Mám jí to říct, nebo ne? Doted' jsme si říkaly všechno. Za toto se ale stydím, stydím se za tátu, který si následky svého činu ani neuvědomuje.

Táta přichází domů, jakoby nic. Neví, že jsme už jeho tajemství odhalily. Ale máma si to už nenechá líbit. Ošklivě se s tátou pohádali, ale že má milenku, nepřiznal. Máma se ke mně potom přišla vyplakat.

Další den byl ještě horší. Máma spala v jednom z pokojů pro hosty a táta v ložnici. Když jsem se ráno probudila, byl už pryč a máma spala, jak mívá ve zvyku.

Vydala jsem se tedy do školy sama. Tento den byl děsný. Snad se to už dneska vylepší. Táta přichází dříve, než přijdu ze školy, doufám, že už se udobří.

Po příchodu domů zjišťuji, že je to ještě horší. Táta si sbalil všechny věci a na stůl mi napsal lísteček s textem: „Musím odejít, moc mě to mrzí, ale je to nutné. Mám tě moc rád a snad tě ještě někdy uvidím. Nechávám vám dům a mámě jsem našel práci, taky máš v obálce jistý obnos na začátek, ale prosím, nepokoušej se mě najít, nebo mi volat. Když budu chtít, najdu se tě sám. Táta“

Byla jsem z toho vykořeněná. Tak táta nás opustil, bude raději s nějakou ženskou, než s námi, ale aspoň že nám nechal dům a mámě našel práci. Až si na to máma zvykne, určitě bude zase dobře, i když už se nikdy nebudeme mít jako dřív.

Když jsem dala mámě přečíst vzkaz, zareagovala úplně jinak, než jsem si představovala.

„Dobře, dům tedy prodáme, koupíme si malý byteček. A práci si také najdu sama. Už od něj nic nechci. Doufám, že se mnou souhlasíš, Markéto,“ otočila se na mě.

„Ale ano, mami, nemohla bych tu už bydlet,“ pokusila jsem se o úsměv, ale moc se mi to nevedlo.

Naši vilku jsme teda prodaly a ihned se to rozkřiklo po našem městečku. Ve škole se také všechno změnilo. Musela jsem chodit pěšky a Roman se už se mnou tolik nebavil. Mrzelo mě to.

Jednoho dne mě zastavil na chodbě a řekl mi všechno na rovinu.

„Podívej, teď jsi už jen obyčejná holka a o takový nemám zájem. Končím s tebou.“ Jeho řeč doprovázela kamenná tvář.

„Počkej, to mají být kopačky? Nejsem pro tebe zajímavá, protože už nemám peníze a bohatýho tatíčka? Tak to jsi mě zklamal, Romane. Myslela jsem, že jsi lepší než ostatní kluci.“ Všechna tato slova jsem mu pěkně vmetla do tváře.

Nic to s ním neudělalo, klidně se otočil a šel dál, už se ani neotočil. Opravdu jsem ho měla ráda, ale on měl rád jenom moje peníze. Že mě to hned nenapadlo. Mohl se se mnou chlubit před svými kamarády, byl někdo. A když jsem jako každá holka, okamžitě mě odkopne. Tak to je pro mě opravdu pecka, ani v těch nejdivočejších snech mě to nenapadlo.

Klaudie mě vyslechla, ale taky už se ke mně nechovala jako dřív. Najednou začala kamarádit i s jinými holkami a já zůstávala sama. Nikdy jsem samotou nezažila. Ve škole byl vždy někdo, kdo mě obdivoval, a mamka teď chodila do práce, takže na mě taky už neměla tolik času. Náš byteček byl najednou opuštěný a já byla ve svém malém pokojíčku sama.

Vždy jsem si myslela, že si mohu koupit vše. Že peníze jsou to nejdůležitější v životě. Nyní jsem poznala tvrdou realitu. Zjistila jsem, že přátelství a láska jsou věci, které si člověk nekoupí, byla jsem velmi zklamaná. Vždy jsem myslela, že vím, kdo jsem, ale najednou to nevím.

Přešla jsem k malému zrcadlu a položila jsem si otázku: „Kdo vlastně jsem?“ ale nedokázala jsem si odpovědět. Možná že na to ještě někdy přijdu.

(lucka)

JANTAROVÁ KOMNATA

Nedávno se v televizi objevila „zaručená“ zpráva, že nedaleko Prostějova je ukryta Jantarová komnata. V očích některých diváků se jistě objevila otázka, co to vlastně je ta Jantarová komnata. Pokud mezi ně patříte, tak máte právě možnost tento nedostatek napravit a mezeru ve znalostech doplnit.

Poznámka: Článek nevznikl jako reakce na televizní vysílání, ale byl už asi měsíc hotový jako další ze slavných světových záhad. Děkujeme médiím, že nám ho tak hezky uvedla.

Jantarová komnata bývá nazývána šestým divem světa. Tvoří ji několik desítek čtverečních metrů mozaiky a souprava nábytku, na které byly spotřebovány přes čtyři tuny jantaru. Dokončili ji v roce 1711 dánští a polští řemeslníci na objednávku pruského krále Fridricha I., který si přál mít v berlínském zámku reprezentativní kuřárnu. Jeho potomek Fridrich Vilém I. daroval celé dílo roku 1716 caru Petru Velikému.

Fridrich nebyl právě milovníkem krásy a umění, táhlo ho to k vojenství, a tak mu Petr za jeho dar poslal padesát ruských vojáků - bohatýrů. Do jednoho měřili přes dva metry.

Petr dal Jantarovou komnatu instalovat v zámku Carskoje Selo u Petrohradu. Tam zůstala až do 2. světové války, kdy v roce 1941 obsadila zámek německá armáda a dala ostění demontovat a převézt do Německa.

Nejprve byly bedny s rozmontovanou Jantarovou komnatou uloženy v Königsbergu (Královci, nyní Kaliningradu), po přiblížení fronty je nacisti odvezli hlouběji do Německa, kde jejich stopy končí. V uplynulých desetiletích se tvrdilo již asi o stovce míst, že jsou místem uložení beden s jantarovým pokladem, zatím se to však nikde nepotvrdilo. Odborníci se domnívají, že pokud byly části Jantarové komnaty skutečně někde zakopány (spekuluje se, že v opuštěných dolech), beztak již dávno zanikly, protože jantar prý v takovém prostředí nevydrží.

Co myslíte, mluví média pravdu a opravdu je Jantarová komnata na našem území?

Zdroj:internet
(pepa)

SIMPSONOLOGIE II

Pár věcí, které o Simpsonech ještě možná nevíte:

1. Ve Spojených státech žije jedenadvacet Springfieldů.
2. Bart Simpson má v drtivé většině dílů seriálu oranžové tričko. Na rozdíl od světle modrého, které má jako gumová figurka.
3. Homeru Simpsonovi je šestatřicet let, i když v několika dílech seriálu je uvedeno 38 a 39.
4. V mnoha epizodách hraje v úvodních titulcích Lisa sólo na saxofon.
5. Nejoblíbenější postavou Simpsonů je Homer, pak Bart, Ralph, Líza a za ní pan Burns. Marge je až třicátá.
6. V jednom z dílů má Milhouse trenýrky s Teletubbies.
7. Na to, že je Maggie jen jeden rok, je velmi inteligentní, např. rozumí dálkovému ovládači.
8. V seriálu zazněl i hlas Michaela Jacksona. Namluvil postavičku Leona Kompowského, který si myslel, že je Michael Jackson.
9. Tvůrce Simpsonových Matt Groening načrtl svoje hrdiny během patnáctiminutového čekání na producenta Jamese L. Brookse.
10. V epizodě s názvem Homerova odyssea se Burnsův nohsled Smithers objevuje jako černoch. Není to záměr, ale chyba animátorů. Smithers měl být žlutý jako ostatní.

11. Nedaleko Las Vegas stojí replika domu Simpsonových. Postavila ho v roce 1997 firma Pepsi jako hlavní cenu v jedné své soutěži. Dům vyhrála třiašedesátiletá dáma, která se rozhodla dům zpřístupnit ostatním milovníkům seriálu jako atrakci.
12. Jeden z animátorů Simpsonových je i muž jménem Eric Stefani, bratr zpěvačky Gwen Stefaniové.
13. Postavy Flanders, Van Houten, Quimby a Lovejoy dostaly jména podle názvů ulic v oregonském Portlandu.

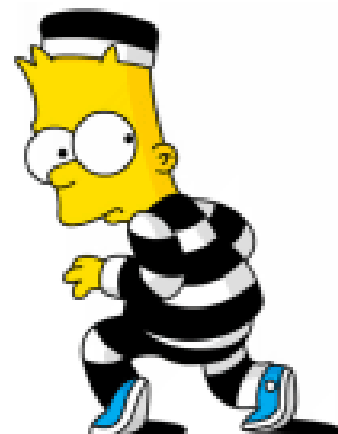
ZÁBAVA

BÁRTOVY TRESTY PSANÉ NA ČERNOU TABULI:

- ✦ Bláto není jedno ze 4 potravinových skupin.
- ✦ Červený nos neznámá opilost.
- ✦ Chlapecké WC není vodní park.
- ✦ Já nejsem zlý plivající stroj.
- ✦ Já nejsem zubař.
- ✦ Já nemám diplomatickou imunitu.
- ✦ Káva není pro děti.
- ✦ Křečci nemohou létat.
- ✦ Můj zadek si nezaslouží vlastní webovou stránku.
- ✦ Nebudu prodávat letenky na Floridu.
- ✦ Nebudu prodávat zázračné léky.
- ✦ Nejsem 32letá žena.
- ✦ Nemůžu odpouštět hříchy.
- ✦ Nikdo není zaujatý mými spodkami.
- ✦ Nikdy nevyhraji Emmy.
- ✦ Orgánové transplantace raději nechám profesionálům.
- ✦ Pěna na holení není sprej do nosu.
- ✦ Požární cvičení nevyžaduje nutně oheň.
- ✦ Slib oddanosti nekončí v pekle.
- ✦ Spodřary se mají nosit vespod.
- ✦ Tento trest není nudný, ani bezvýznamný.
- ✦ To jsem neměl dělat.
- ✦ Tohle dělám jenom jednou za rok.
- ✦ Učitel není malomocný.
- ✦ Uvolněné zuby nepotřebují moji pomoc.
- ✦ Už nikdy nebudu brečet na veřejnosti.
- ✦ Už nikdy nebudu do třídy vodit ovce.
- ✦ Už nikdy nebudu házet ředitelovou parukou.
- ✦ Už nikdy nebudu hrát záchvaty.
- ✦ Už nikdy nebudu ječet „ona je mrtvá“ během čtení prezence.
- ✦ Už nikdy nebudu jezdit v ředitelově autě.
- ✦ Už nikdy nebudu jíst věci pro peníze.
- ✦ Už nikdy nebudu kvičet křídou.
- ✦ Už nikdy nebudu plivat z autobusu.
- ✦ Už nikdy nebudu plýtvat křídou.
- ✦ Už nikdy nebudu po chodbách jezdit na skateboardu.
- ✦ Už nikdy nebudu pomlouvat New Orleans.
- ✦ Už nikdy nebudu poslouchat naši učitelku.
- ✦ Už nikdy nebudu použ. zkr.
- ✦ Už nikdy nebudu při vyučování volat: „Pomoc, hoří!“
- ✦ Už nikdy nebudu rozprodávat školní majetek.
- ✦ Už nikdy nebudu řídit vlastní protipožární cvičení.
- ✦ Už nikdy nebudu říkat Luborovi trapák.
- ✦ Už nikdy nebudu tykat panu řediteli.
- ✦ Už nikdy nebudu učit své kamarády létat.
- ✦ Už nikdy nebudu udávat pro mafii.
- ✦ Už nikdy nebudu zahrabávat spolužáka do země.
- ✦ Už nikdy nepodpálím ředitele Skinnera.

- ✚ Už nikdy neprospím své vzdělání.
- ✚ Už nikdy neuteču od neukončené prá....
- ✚ Už nikdy nevystavím neznalost schopnosti.
- ✚ Už nikdy se nebudu chlubit.
- ✚ Už nikdy si nebudu hrát s nervovým plynem.
- ✚ Už nikdy si nebudu xeroxovat zadek.
- ✚ Už si nikdy od nikoho nebudu půjčovat peníze.
- ✚ Venku žádná pravda není!
- ✚ Všichni se smějí mně, ne se mnou.
- ✚ Burani jsou taky lidi.
- ✚ Bartovy peníze nejsou zákonným platidlem.
- ✚ Už nikdy nebudu prodávat pozemky na Floridě.
- ✚ Výbušniny a škola se neslučují.
- ✚ Už nikdy se nebudu hlasitě dožadovat zmrzliny.
- ✚ Už nikdy neukradnu slepeckého psa.
- ✚ Nikoho nezajímá, jaká je definice slova „je“.
- ✚ Nejsem vyučeným kadeřníkem.

JEDEN SUPER ROZHOVOR:

Homer: „Marge, já teď s Lízou nemluví, mohla bys jí říct, aby mi podala sirup?“

Marge: „Prosím tě, podej otci sirup, Lízo.“

Líza: „Barte, řekni tátovi, že mu podám sirup pouze v případě, že jím nepolije žádné maso!“

Bart: „Ty si máčíš párky v sirupu?“

Homer: „Marge, řekni Bartovi, že si chci dát sklenici sirupu jako každé ráno.“

Marge: „Řekni mu to sám! Ignoruješ Lízu, ne Barta!“

Homer: „Barte, řekni matce, že jí děkuju!“

Marge: „Homere, za prvé máš mluvit na mě a za druhé jsem slyšela, co jsi řekl!“

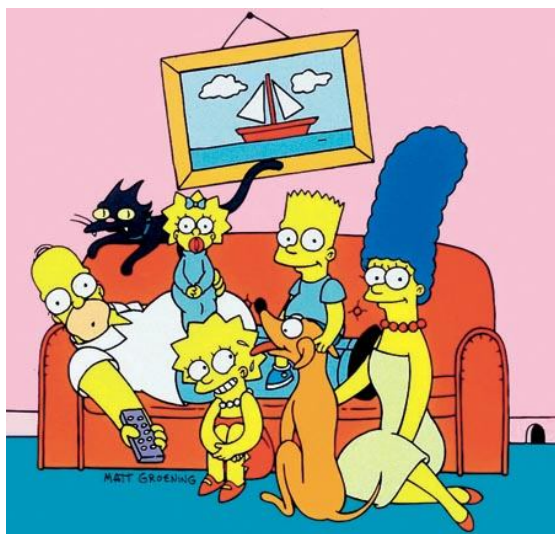
Homer: „Lízo, řekni matce, ať do mě neryje!“

Bart: „Tati, s Lízou přece nemluvíš!“

Homer: „Barte, do pokoje!!!“

DABING:

Homer - Vlastimil Bedrna, **Bart** - Martin Dejdar, **Marge** - Jiří Lábus, **Líza** - Helena Štáchová

Zdroj: internet
(duška)

MURPHYHO ZÁKONY O VYUČOVACÍ HODINĚ

1. Antagonický rozpor zájmů

Hlavním úkolem žáka ve vyučovací hodině je, aby zadával učiteli takové otázky, které odvedou jeho pozornost od zkoušení. Doplněk: Pokud ke zkoušení přece jen dojde, úkolem vyvolaného je natahovat odpovědi na co nejdelší dobu, aby nikdo nedopadl jako on. Z čehož vyplývá: Úkolem učitele ve vyučovací hodině je odrážet všechny pokusy o co největší zdržování a směřovat k co nejmenšímu zdržování.

2. Záhada kódovaných vzkazů

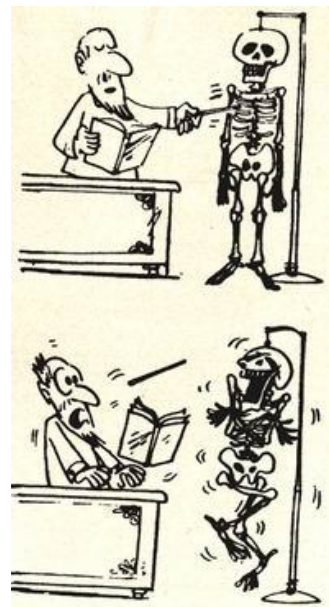
Vydává-li ze sebe učitel zvláštní, neznámé a (pravděpodobně) šifrované zvuky, není to tím, že je přepnut na nouzový režim provozu, ani že má zavirovaný software. Jednoduše ses ocitl/-a na hodině němčiny.

3. Proč žák v hodině jí

Pokud žák při hodině jí, tak má pravděpodobně hlad, chce učitele znervóznit nebo chce naznačit úroveň hodiny.

4. Zákon naší fyzické odolnosti

Působením různých mučících technik (elektrický proud, voda, žhavé železo apod.) není nic ve srovnání s tím, co může lidskému organismu způsobit jedna „dobře vyvedená“ vyučovací hodina. To platí obzvláště pro hodiny matematiky, fyziky a chemie.

5. Výklad historického vývoje a historických událostí

Některé osoby se narodily jen proto ... Některé bitvy byly vybojovány jen proto ... Některé mírové dohody se podepisovaly a porušovaly jen proto ..., abys měl/a k dispozici dostatek údajů, jimiž se můžeš trápit v hodinách dějepisu.

Dodatek: Kdybychom znali dopředu budoucnost, nebylo by to dobré, protože všechny významné budoucí události a osobnosti by se určitě staly součástí nějakého jiného předmětu.

6. Univerzální zákon o hodinách s výukou cizích jazyků

Vyučovací hodina jakéhokoliv jazyka pro většinu žáků je, jako kdyby mimozemšťan začal po přistání na zemi vysvětlovat funkce řízení své lodi tapírovi.

7. Univerzální zákon o konci vyučovací hodiny

Má-li vyučovací hodina 45 minut, je padesátiminutová.

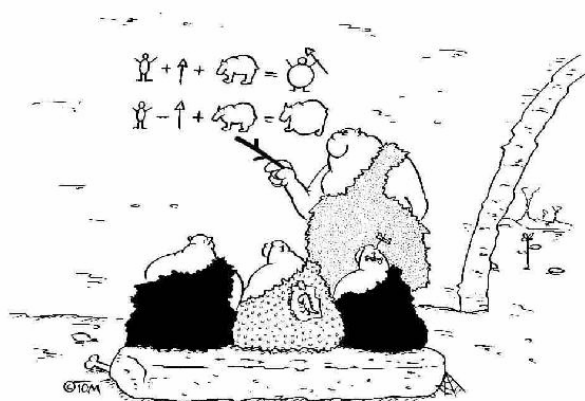
Doplněk: Minimálně!

Z čehož vyplývá, pokud má přestávka 10 minut, je pětiminutová.

Doplněk: Maximálně!

Dodatek č.1: Pokud učitel nezadal na konci hodiny domácí úkol, věřil/a jsi tomu z celé třídy jenom ty.

Dodatek č.2: Pokud učitel nezadal na konci hodiny domácí úkol, zbláznil se a potřebuje odbornou pomoc.

Zdroj: internet
(nova+sok)

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Za prchajícím člověkem běžel ozbrojenec a volal na Sokrata: „Zadrž ho, je to vrah!“ Sokrates se však ani nehnul a pronásledovaný utekl. Ozbrojenec doběhl k filosofovi a zlostně se ho ptal: „Proč jsi toho vraha nezadržel?“

„Vrah? Co tím myslíš?“ podivil se Sokrates.

„To je otázka? Vrah je přece člověk, který zabíjí.“

„Tedy řezník?“

„Nesmysl, myslím člověka, který usmrtí jiného člověka.“

„Aha, voják.“

„Ne, myslím takového, který usmrtí člověka v době míru.“

„Už rozumím, myslíš kata.“

„U všech rohatých! Myslím člověka, který zabije druhého člověka v jeho domě!“

„Ale proč jsi to hned neřekl, že jde o lékaře?“

Ve Skotsku proti sobě válčí dva hrady. Z jednoho vyletí dělová koule a na druhém urazí kus hradeb. Z druhého hradu vyletí dělová koule a z prvního urazí věžičku. Tak po sobě střílejí už dva dny, když v tom najednou z ničeho nic - ticho. Že by mír? Z jednoho hradu vystrčí trubač hlavu a zahuláká: „Hola, hola, proč nestřilíte?“

I na druhé straně vykoukne trubač: „Nemůžeme, koule je u vás!“

Píše se rok 2010. Dva chlapci jdou po Václaváku a najednou se před nimi otevře kanál, z něho vystrčí hlavu starý vrásčitý děda a ptá se: „Chlapci, už skončila válka?“

Chlapci si z něho vystřelí: „Ne, ještě ne.“

Děda si smutně povzdychne: „K čertu s tím Napoleonem!“ a zaleze zpět.

Hodina dějepisu. „Co se stalo 7.4.1348?“

„Byla založena Univerzita Karlova.“

„A co se stalo v roce 1357?“

„Slavili deváté výročí založení!“

V době panování Karla IV. jede rytíř na hrad Karlštejn. U vrat ho zastaví stráž a ptá se: „Co chceš?“

Rytíř odpoví: „Jedu popřát našemu králi k svátku!“

Stráž ale protestuje: „Člověče, co blázníte, dnes není Karla!“

Rytíř odpoví: „Vždyť já vím, že dnes není Karla, ale je čtvrtého.“

Paní učitelka ve školce pomáhá chlapečkovi s obouváním bot. Oba tlačili, tahali, ale pořád se do těch botiček nemohli dostat. A když se to konečně podařilo, tak si oba upocení sedli, chlapeček se podíval na ty boty a říká: „Paní učitelko, my jsme dali ty botičky obráceně.“

Paní učitelka se také podívala, a skutečně - boty byly obuty obráceně. Zachovala však klid. Boty sundala a znovu je rvali na nohy. Tentokrát správnou botu na správnou nohu. Potom se chlapeček podívá na boty a říká: „To ale nejsou moje botičky.“

Učitelka se kousla do jazyka a místo toho, aby na něj zařvala: „To jsi nevěděl dřív,“ tak s námahou zase botičky sundala. Když byly boty dole, povídá chlapeček: „To jsou botičky mého brášky. Maminka říkala, že teď je mám nosit já.“

Učitelka už nevěděla, jestli se má smát, nebo plakat a znovu pomohla chlapečkovi do bot. Když mu po té úporné práci pomáhala do kabátu, tak se zeptala: „A kde máš rukavičky?“

Chlapeček odvětlí: „Rukavičky mám v botičkách.“

Soudní proces s učitelkou začne příští měsíc.

(sok)

REDAKCE

Slovo na úvod – Mgr.Vasta Sokolová

Úvodní básnička – Kristýna Dostálová, 5.A

Do školy přišel Mikuláš – Ema Edenová, 5.A

Vánoční díly – Marta Pernová, 8.tř.

Setkání pod vánočním stromem – Veronika Doležalová, 9.B, Josef Tichý, 9.B, Nicole Daňková,9.B,
Marta Pernová, 8.tř., Eliška Stehnová, 8.tř., Mgr.Vasta Sokolová

Kronika školního roku 2009-2010 – sestavil Mgr. Aleš Kadlec

Fotosoutěž na téma Zimní pohádka - Mgr.Vasta Sokolová

Jak se chránit před chřipkou, zvláště před tou prasečí – Dagmar Eckertová, 6.A

Třídění odpadů - Kristýna Dostálová, 9.B

Ukázka přijímací zkoušky z českého jazyka – Mgr.Vasta Sokolová

Narozeniny slavných „zimáků“ – Eliška Stehnová 8.tř.

Anketa na téma superstar – Dana Zálešáková, 9.B a Veronika Doležalová, 9.B

Rozhovor s panem učitelem Benešem - Dana Zálešáková, 9.B a Veronika Doležalová, 9.B

Příběhy se slovesy – žáci 8.třídy

Od té doby se psi a kočky nemají rády – žáci 5.A

Kdybych byl učitelem - Ema Edenová, 5.A, Linda Koshi, 6.A, Tomáš Svoboda, 6.B,
Sára Šilgeraiová, 6.A

Kolibříkův kratičký život - Marta Pernová, 8.tř.

Tvrdá realita – Lucie Lišková, 8.tř.

Jantarová komnata – Josef Tichý, 9.B

Simpsonologie II – Dagmar Eckertová, 5.A

Marphyho zákony o vyučovací hodině – Tereza Novotná, 6.A

Pár vtipů na závěr - Mgr.Vasta Sokolová

ŘEŠENÍ:

Malý kvíz: Jakou barvu mají kontejnery na tříděný odpad a kde je najdete?

4. Bílá barva, ve třídách
5. Zelená barva, ve třídách
6. Žlutá barva (žlutý poklop), na chodbě
7. Červená barva, na chodbě
8. Béžová barva (zelený poklop), na chodbě

Ukázka přijímací zkoušky z českého jazyka:

Úkoly 1 – 9 k souvětí:

1. max. 4 body - a) podřadné složité, b) 5 vět, c) 1VV příslovečná časová, 2H, 3VV příslovečná příčinná, 4VV předmětná, 5VV příslovečná účelová
2. 1bod – staré dubové
3. 2 body) – a) moje matka se jmenuje ... b) utažená matka ...
4. 1 bod – dveře z dubu
5. 1 bod – mít přístup k...
6. 2 body – jelikož, poněvadž
7. 2 body – a) dveře, b) kalhoty,sáně, housle, prázdniny,...
8. 3 body a) PuM, b) Pk, c) Puč
9. 1 bod - kosti

Ostatní úkoly:

10. max. 4 body - hlemýždí tempo, husí kůže, lví podíl, psí život, vrabčí hnízdo
11. Vyjádři česky: 3 body - a) dějiny, b) předrážděnost, popudlivost, nepřičetnost, c) unikání plynů do ovzduší
12. 1 bod – d)
13. max. 2 body - a) Dříve chodily děti o Vánocích , na Tři krále a o Velikonocích na koledu.
b) Po skončení studia na Základní škole Komenského v Praze bych chtěl navštěvovat gymnázium.
14. 3 body - a) Kamarádův pes – pes mého kamaráda (může být zlý), b) Kamarádský pes – přátelský, milý pes
a) Nerudovy verše – verše J.Nerudy, b) nerudovské verše – typ poezie
15. 3 body a) odvozováním, b) zkracováním, c) skládáním
16. 4 body - a) ty – osobní, b) mé – přivlastňovací, c) mi – osobní, d) se – osobní zvrtné
17. 4 body - a) volí se – činný rod, b) směje se - činný rod
18. 3 body - a) opravdu, b) nahlas, c) dohromady
19. 2 body - a) jemuž, b) jehož
20. 2 body - a) mimo – pojí se se 4.p., ostatní s 3.p, b) při –pojí se s 6.p, ostatní se 4.p.
21. 3 body - ležet, vyplavat, usnout
22. 2 body - a) smrkový les, plný jarního života, se rozprostírá kolem železnice.
23. 3 body - a) velké. – jako v hrobě, b) velmi. – jako nůž, c) čistě. – jako sníh
24. max. 4 body
a) Divá Bára – B. Němcová
b) Strakonický dudák – J.K.Tyl
c) Vyšší princip – J.Drda
d) Lakomá Barka – J.Werich